

van életünk

2025/26-3-4

Tartalom

Kabát nélkül	1
Dobós bál forgatagában	2
Amikor a szeretet beszél	6
Főszerepben a tudomány és művészet	8
Témahetek	10
Ünnepi érzés : Március 15.....	12
„Ki tud többet Egerről?”	14
Versenyezni jó	15
Legyünk egészségesek!.....	18
A zene az kell... ..	20
Egy utunk a Gödöllői Kastélyban.....	24
Utazás Fülektől Kassáig	26
Nagyvárad varázsában.....	28
Egy nap, ami összeköt	30
Diákinterjú az új diákigazgatóval.....	34
Költészetben is jók vagyunk	35
Van Életünk	36
Olvasni jó!.....	39
Lányok Napja a Maklári Boschban	41
Legyünk tudósok!.....	42
Előadások szárnyán	46
A ballagó osztályokhoz.....	48
Ballagás.....	49
Egy korszak lezárása	53
Összetartozunk.....	54
Családi interjú.....	56
Igazgató urat kérdeztük.....	59
Interjú Murányi Beáta tanárnővel	62
Interjú Urbán Gergő tanár úrral	65
Estéim hangja	67
Az emberi kapcsolatok fontossága.....	68
Amikor hirtelen nyár lesz	69

Kabát nélkül

A világ minden évszakában rejt valami különös, alig észrevehető csodát. A tavasz azonban nem harsányan érkezik, nem dobol az ablakon, mint a téli szél. Lopva jön. Egy illattal, egy madárhanggal, egy napsugárral, amely már nem csupán a hideg fényt szórja szét, hanem melegít is. És egyszer csak ott van az a pillanat. Az a semmihez sem fogható, izgalommal teli tavaszi másodperc, amikor lekerül a kabát.

Jól emlékszem arra a napra. Talán nyolcéves lehettem. A tél már fáradt volt, az utcák szélén szürkévé olvadt hókupacok húzódtak meg, mintha ők is tudták volna, hogy idejük lejárt. A reggel még hűvösen indult, anya a kezembe nyomta a kabátot, én pedig kellenlenül bújtam bele, de a levegőben már ott bujkált valami más. Valami könnyebb. Valami ígéretes. Az iskolából hazafelé a nap magasan járt, és most először nem csípett a szél, inkább csak játékosan belekapott a hajamba. A fák ágain apró, rügyek feszítettek, mintha ők is alig várnák, hogy kipattanjanak. A járda száraz volt. Nem csúszott. Nem kellett sietni. Megálltam. Egyszerű, hétköznapi mozdulat volt. Mégis ünnepinek éreztem. Kibújtattam egyik karomat a kabát ujjából, aztán a másikat. A cipzár fémes hangja halkán szaladt végig a csendes utcán. A kabát súlya lecsúszott a vállamról. Ott maradt a kezemben, én pedig hirtelen könnyebb lettem. Mintha nemcsak egy ruhadarabot vetettem volna le, hanem az egész telet. A nap a karomat érte. Olyan érzés volt, mintha először érne hozzá. A bőröm még emlékezett a hidegre, de most óvatosan, bizalommal fordult a meleg felé. Megborzongtam nem a hidegtől, hanem attól a különös, bizsergető örömtől, amit csak a tavasz tud adni. Mélyet szippantottam a levegőből. Valahol egy rigó próbálgatta hangját. Futni kezdtem. A kabát lobogott mögöttem. A pocsolyák már nem jeget rejtettek, hanem a gyönyörű kék eget tükrözték vissza. Átugrottam egyet, aztán még egyet, végül mégis beleléptem az egyikbe, mert akkor már nem számított. A cipőm beázott. Otthon anya az ajtóban állt. Végigmért. Kabát a kezemben, sáros nadrág, kipirult arc. Csak elmosolyodott. Nem szólt semmit. Soha nem szólt ilyenkor. Tudta, hogy ez az a pillanat, amit nem lehet visszaadni egy tiszta nadrággal vagy egy száraz cipővel.

Aznap este a kabát már nem került vissza a fogasra. A székre dobtam. De mindketten tudtuk: hosszú időre elvesztette a hatalmát. És az a pillanat... amikor először érzi meg az ember a napot karján... azóta sem múlt el bennem egészen. Mert vannak dolgok, amelyek nem a nagyságuk miatt maradnak meg. Hanem mert akkor, ott, egy gyermeki pillanatban nem kellett több a boldogsághoz.

Szekrényes Flóra Panka 11.b

Dobós bál forgatagában

Dobós bálra az a jellemző, hogy lázban tartja végzősöket és a nem végzősöket is. Az esemény helyszíne idén is a Neumann János Gimnázium volt, ahol a családtagok, barátok nézhették meg a főeseményt : mind az öt végzős osztály táncát.

Az estét az igazgató úr beszéde nyitotta meg, majd ezután következtek a nyitótáncok. Megtérült a diákok belefektetett munkája, hiszen egytől egyik bámulatos koreográfiákkal varázsolták el a közönséget. Akár fentről, akár lentről nézte az ember a táncokat, a varázslat nem maradt el.

A Dobós bál az egyik legfontosabb mozzanata a végzősök évének, hiszen az életük egyik fontos mérföldkövéhez érnek el. Nehéz elmagyarázni, mit éreznek ilyenkor a tizenkettedikesek, illetve azok az alsóbb évfolyamosok, akik bevállalják a táncot, hiszen mi, akik csak nézzük őket, elképzelni sem tudjuk, hogy milyen út vezetett idáig. Egy tavaly végzett dobós diák gondolatai talán jobban össze tudják foglalni, mit érezhet ilyenkor egy végzős diák:

„Elsősorban az az érzés volt bennem, hogy közeledik a vége. Itt az érettségi, elballagunk és ez a négy év így ennyit tartogatott számomra. Boldog is voltam, hogy már itt tartok, de szomorú is, mert kissé féltem a változástól, hogy mi lesz majd gimnázium után. Magát a bált a legkedvencebb élményemnek tartom, és a mai napig jó szívvel gondolok rá. Imádtam minden percét, a felkészülést, a próbákat, Petit is, akivel táncoltam. Mindent. Büszkeség is volt bennem, hogy eljutottunk idáig. Összességében azt tudom mondani, hogy rengeteget adott az az egyetlen este nekem. Ezért is mentem vissza idén.”

A zenekar ezúttal is igyekezett a parketten lévők kedvében járni, lehetett akár számot kérni vagy dalt küldeni. Mikor észrevették, hogy elindult a vonatozás, egyből dalt váltottak, így adva meg a hangulatot. Olyan jól éreztük magunkat, hogy észre sem vettük az idő múlását. Mire észbekaptunk, már a tombolahúzás következett, ahol a résztvevők értékes nyereményekkel gazdagodhattak. Természetesen nem maradhatott el a bálkirály-és bálkirálynőválasztás sem, így a két tizenkettedikes örvendeztette meg egy táncal a közönséget. Az estét a nyitótáncok ismétlése zárta, ezúttal fordított sorrendben. A nézősereg száma ekkorra már fogyatkozott, így a maradóknak már sokkal jobban lehetett látni a táncokat.

Rengeteg kép és videó készült, melyek megörökítik és megőrzik ezt a felejthetetlen estét. Bár igazán az emlékezetben élnek a báli pillanatok.

Lénárt Liliána 11. a

Amikor a szeretet beszél

Valentin - nap története

Valentin-nap. Ez mindenkinek mond valamit, de mit is? A szeretetet, az együtt eltöltött időt, a szerelmet, a biztonságot, mit a másik ember mellett érzel, azt a bizonyos érzelmet, mit nem tudsz megmagyarázni. Ez a nap erről szól, hogy tölts együtt egy napot azzal, ki a szerelmet jelenti számodra, hisz ez a ti, mi, a szerelmesek napja.

A Valentin-napban a keresztény, valamint a pogány hagyományok fonódnak össze, de mégis hogyan? A római eredetek szerint a római Lupercalia fesztiválhoz kötik, mely egy termékenységi ünnep, hol a tavasz és az új élet ünneplése volt a cél. Máshol a Szent Bálint története motiválta az embereket, hol a kereszténység elterjedésével a Római Birodalomban Szent Bálint legendája vált népszerűvé. De mi is igazából Szent Bálint története? Egy pap, kit Szent Bálintnak hívtak, fiatal párokat adott össze, amikor is a római császár megtiltotta a házasságot, hogy a férfiak hadra foghatóak maradjanak. Valamint ott van a Hősi áldozat. Február 14-én Bálint meghalt, miután a hit és a szeretet szimbólumává vált.

A Valentin-nap már a középkori Európában is új értelmet nyert, ahogyan a lovagi kultúra és a romantika gondolata egyre népszerűbbé vált;

*„Oly édes volt a végtelen
cirógatás, oly jóleső
az egyre hulló csókeső...”
Chrétien de Troyes*

A 14. században az érzelmek kifejezését a lovagi szerelem eszméje határozta meg. Ez is Szent Bálint védnökségéhez illeszkedik, hisz a bátor lovagok szívük hölgyének hűséget és odaadást fogadtak, s ez fogalmazta meg igazán a lovagi szerelem kultuszát.

De ki is említette először a Valentin-napot a szerelmesek ünnepeként? Geoffrey Chaucer, angol költő, aki a Parliament of Fowls című művében e-ként nevezte meg a Valentin-napot;

„For this was on seynt Valentynes day, Whan every foul cometh ther to chese his make”

Ez a mű hozzájárult ahhoz, hogy február 14-e a romantika napjaként terjedjen el.

A szerelmes versek és üzenetek küldése Valentin-nap alkalmából már a középkorban divattá vált. Az első „Valentin-képeslapok” gyönyörű grafikával díszítve és kézzel készültek el. Továbbá ezen a napon Valentin-napi bálakat rendeztek sok nemesi udvarban, ahol a fiatalok játékosan párt választhattak maguknak a nap tiszteletére.

Ma sokan ünneplik, sokan nem szeretik ezt a napot, de egy dolog tagadhatatlan, hogy a szeretet mindenki életében fontos szerepet tölt be.

Mészáros Emese Szonja 11.b

Szeretni kell

Február tizennegyediké nem csak egy dátum. Nem csak csoki, virág, üzenetek a telefon kijelzőjén. Hanem egy halk emlékeztető arra, hogy mennyire szükségünk van egymásra.

Reggel talán ugyanúgy indul a nap. Ugyanaz az ébresztő, ugyanaz a rohanás, ugyanaz a „majd este beszélünk”. De valahol a nap közepén eszünkbe jut valaki. Hogy vajon evett-e már. Hogy sikerült-e az a dolgozat. Hogy most épp mosolyog-e, vagy megint túl sok mindent cipel egyedül. A párcapcsolat nem a közös képekben él igazán. Hanem azokban a helyzetekben, amikor az egyik fél kicsit gyengébb, és a másik erősebb lesz helyette. Amikor vita után nem az számít, kinek volt igaza, hanem hogy ne feküdjetek le haraggal. Amikor egy hosszú nap végén csak annyi hangzik el: „Mesélj.” És közben ott vannak a hétköznapi apróságai. A kabát, amit a másik vállára terítesz. Az üzenet, hogy „vigyázz magadra”. A csend, amit nem kell megtölteni. Ezek nem látványos dolgok. Nem kerülnek ki a közösségi oldalakra. De ezekből épül fel az a biztonság, amitől egy kapcsolat otthonná válik. Valentin-napon könnyű kimondani, hogy szeretlek. De a valódi súlya akkor van, amikor egy nehéz időszakban is ott maradsz. Amikor nem fordulsz el a másik félelmeitől, hanem meghallgatod őket. Amikor tudod, hogy nem tökéletes - és mégis őt választod. Az emberi kapcsolatok nem azért fontosak, mert széppé teszik az életet. Hanem mert megtartják, amikor az épp nem szép. Mert van, aki felhív, ha eltűnsz. Van, aki észreveszi, ha csendesebb vagy a szokásosnál. Van, aki nem hagyja, hogy mindent egyedül vigyél.

Lehet, hogy Valentin-nap csak egy nap a sok közül. De ha ma egy kicsit jobban figyelünk, egy kicsit őszintébben ölelünk, egy kicsit bátrabban mondjuk ki, amit érzünk, akkor több lesz egyszerű ünnepnél.

Székényes Flóra Panka 11.b

Főszerepben a tudomány és művészet

Február 26-án ismét megrendezték a Dobós Tudományos és Művészeti Napot iskolánkban, ahol egész nap változatos előadásokkal és programokkal vártak minket. A rendezvény célja idén is az volt, hogy a résztvevők közelebb kerüljenek a tudomány és a művészet különböző területeihez, miközben az iskolai tanórákon túlmutató témákkal és gondolatokkal találkozhattak.

Iskolánk termeiben párhuzamosan zajlottak az előadások, így mindenki megtalálhatta a hozzá legközelebb álló témát. A tudományos programok között kiemelt figyelmet kapott a mesterséges intelligencia, amelyről Dr. Prószéky Gábor Széchenyi-díjas programtervező matematikus és nyelvész tartott előadást. A természettudományok iránt érdeklődők látványos fizikai és kémiai bemutatókon is részt vehettek: Berkes-Sinka Márta és Pecsenye Pál fizikai kísérletei, valamint Dr. Murányi Zoltán kémiai előadása sok diák figyelmét felkeltette.

Az orvostudomány témakörében Murányi Beáta a zsírok szerepéről beszélt, míg Hacsai Ábel 11.a osztályos tanuló az immunológia világába vezette be az érdeklődőket. A környezetvédelem szekciójában Pap Zsuzsanna és Végvári Gréta a Hortobágyi Madárkórház működéséről tartott előadást.

A programokat országismereti vetélkedők is színesítették, ahol a diákok francia, olasz és német kultúrával kapcsolatos feladatokban mérhették össze tudásukat. Emellett történelmi és irodalmi előadások is helyet kaptak a rendezvényen: Dr. Bartók Béla történelmi témában, Dávidházi Péter pedig irodalomtörténeti előadással érkezett. John Emese a hágeni távoktatás lehetőségeit mutatta be a résztvevőknek.

A művészeti programok közül a Zenedélélt váltotta ki az egyik legnagyobb érdeklődést, a napot pedig Dr. habil Bednánics Gábor előadása zárta Kosztolányi Édes Anna című művéről. A rendezvény idén is lehetőséget adott arra, hogy a diákok új témákkal találkozzanak, és közvetlenül hallgathassanak különböző területeken tevékenykedő szakembereket.

Székényes Flóra Panka 11.b

Témahetek

A témahetek mindig érdekes események: íme egy kis ízelítő, hogyan tartottuk a Dobóban a Pénz7 és a Fenntarthatósági témahetet.

PÉNZ7 a Dobóban

Amikor az algoritmusok kezelik a tárcánkat - PÉNZ7 az Egri Dobó István Gimnáziumban 2026. március 2. és 6. között iskolánk ismét csatlakozott a PÉNZ7 országos pénzügyi és vállalkozói témahéthez. Az idei év legizgalmasabb kérdése a mesterséges intelligencia (AI) és a pénzügyek kapcsolata volt: vajon az okos megoldások megkönnyítik az életünket, vagy újabb kockázatokat rejtenek?

A témahét során három különböző szakmai nézőpontból ismerhettük meg a jövő bankolását és ügyintézési lehetőségeit. A programok célja az volt, hogy a diákok ne csak használói, hanem tudatos irányítói is legyenek a digitális pénzügyi folyamatoknak.

Kormányzati elgondolások és a jövő biztonsága

A 10. c és a 9. c osztályosok abban a megtiszteltetésben részesültek, hogy Dr. Túri Anikó közigazgatási államtitkártól hallhattak előadást. Az államtitkár asszony rávilágított, hogy az AI nemcsak a kényelmünket szolgálja, hanem a nemzetgazdaság és a pénzügyi szabályozás motorjává is vált, kiemelve a digitális biztonság fontosságát ebben az új korszakban. Előadását példákkal, video bejátszásokkal színesítette.

Kincstári digitalizáció

A 9. d osztály a Magyar Államkincstár szakértőjével merült el a részletekben. Az interaktív órán kiderült, hogyan segíti a mesterséges intelligencia az állami kifizetések pontosságát, és miként válik az ügyintézés bárki számára egyszerűbbé az automatizált rendszerek révén. Szó esett a rendszereket érő kibertámadásokról is. Megtudtuk, hogy a csalók már automatizált szoftverekkel próbálják kijátszani a védelmi vonalakat, így a tudatos jelszóhasználat ma már létkérdés.

Bankok és algoritmusok

A legfiatalabbak, a 7. a és a 8. a osztályosok a Magyar Bankszövetség előadójával kalandoztak a bankautomaták és mobilalkalmazások világában. Megtudhatták, hogyan szűri ki a csalásokat az AI, és miért fontos a kritikus gondolkodás, amikor egy algoritmus kínál nekünk „visszautasíthatatlan” befektetési ajánlatot. Példákat hozott a legtrükkösebb veszélyek, például a deepfake alapú csalások és az AI által generált ál-üzenetekre is. A diákok megtanulták: hiába a modern technológia, a gyanakvás és a józan ész marad a legjobb védelmi pajzsunk.

A programsorozat végére egyértelművé vált: a mesterséges intelligencia már nem a jövő, hanem a jelen pénzügyeinek része.

Fenntarthatósági témahét a Dobóban

Intézményünkben idén is több programmal készültünk a Fenntarthatósági témahétre, amelyet április harmadik hetében, április 20-24 között tartottunk.

A tavasz beköszöntével a kerti munkák ideje is eljött, így a 10.D biológia tagozat lelkes tanulóival munkához láttunk az iskolaudvar csinosításához. Gyomláltunk, kapáltunk, metszettünk, virágokat ültettünk a ládákatba, amelyet az iskola ablakpárkányain, folyosóin helyeztünk el. A diákok munkája, szakértő kezei segítségével, egy-kettőre megújult és megszépült környezetünk.

Kedden Kormos Gyula építészmérnök látogatott el hozzánk, aki a fenntartható építkezés témában tartott előadást. Beszült arról, hogy ma már milyen korszerű építőanyagok, technológiák segíthetik, hogy az újépítésű épületek energiatakarékosan működjenek, milyen levegőztető rendszerek biztosítják a hővisszanyerést, mennyire fontos az épületek tájolása, amely elősegíti még télen is a napenergia hasznosítását.

A tanítási órákon a diákok természetvédelmi és környezetvédelmi projektek keretében ismerkedtek a levegő-, a víz-, a talaj-, az élővilág védelmével. Posztereket, ppt-t készítettek, tanulói kiselőadás keretében mutattak be egy-egy nemzeti parkot, kisebb védett területet, veszélyeztetett, védett növény- és állatfajokat. Munkáikból az első emeleti paravánokon kiállítás készült, amely széles körben segíti a szemléletformálást.

Forrás a honlapunk

Ünnepi érzés : Március 15

Isten, áldd meg a magyar
Jó kedvvel, bőséggel,
Nyújts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel;
Bal sors akit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
Mebühödte már e nép
A multat s jövődőt!
Kölcsey Ferenc : Himnusz (részlet)

Ha azt mondom Büszkeség, Függetlenség, Szabadság és Hazaszeretet, minden embernek az a nap jut eszébe, mikor összetörtünk, de megtanultuk ezeknek a szavaknak az őszinte jelentését. Március 15... Egy érzés minden egyes alkalommal összeszorítja a gyomrunkat, majd szívünket büszkeség tölti el.

Nem hazudnék, ha azt mondanám ez az ünnep nem csak azoknak határozta meg az életét, kik átérték, hanem azokét is, akik erről hallanak nap, mint nap, megemlékezéseket látnak, s hallják történetüket az 1848-49 -es forradalom és szabadságharc kitörésén részt vett embereknek. Mind a magyar nemzet, mind a közép-európai térség számára egy óriási mérföldkő volt. Hisz 1848-ban nem pusztán forradalom tört ki, hanem megszületett egy közös akarat: a szabadság vágya. Március 15. nem csupán egy történelmi dátum ami mellett minden magyar állampolgár elsétálhat, hanem élő lelkiismeretünk tükré.

Petőfi Sándor, kinek hangja a Nemzeti dal szavalva nemcsak 1848-49 utcáit ébresztette fel, hanem az emberek szemét, lelkét, érzéseit is. Ezenkívül felébresztett bennük egy olyan vágyat, akaratot, amit eddig féltek kimondani, megmutatni. Nem akartak félelemben, bezárva élni. Nem akarták nap, mint nap végignézni azt, hogy családjuk, önmaguk szenved, s lassan elmúlik életük. Március 15-én Petőfi Sándor mellett Jókai Mór, Vasvári Pál és más lelkes ember is a pesti ifjak élén állt. Ekkor ők még nem tudhatták, hogy döntésük örökre belevésődik a nemzet emlékezetébe, de ezek ellenére is lelkesedtek, cselekedtek azért, hogy egy független, szabad nemzetben élhessenek.

Melyik helyszín juthatna elsőnek eszünkbe, ha nem a Pilvax kávéház, ahol Petőfi Sándor elszavalta a Nemzeti dal. Minden ott lévőt, s járókelőt megérintett mind az a sok szabad, gyönyörű sor, amit ők nem mertek kimondani. Mégis volt valami, ami éreztette velük, hogy ez a helyes út, és Petőfi Sándorral együtt szavalták; „A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!” De mire is jöttek rá őket követve, biztatva? Hogy a szó erősebb lehet a fegyvernél. Egy egész nemzet erősebb lehet azok ellen, kik ártatlanok életét kockáztatva éltek, s cselekedtek. Ezek az emberek nem tökéletes emberek voltak, hanem bátrak. Kockáztattak, cselekedtek, holott ők is rettegettek. Próbálták tudatni, hogy a szabadság jelentheti a mindent, a csendes és mindennapi döntést az igazság mellet.

Iskolánkban is minden évben megemlékezünk azokra az emberekre, akik nem féltek kiállni azért, ami az övék, ami a nemzeté. A magyar zászlót kirakjuk, szívünk fölé kokárdát tűzünk. Az iskola egyik osztálya ünnepi műsorral készül, bemutatják ezeknek a szavaknak a jelentését, verset olvasnak fel, énekek hangzanak el, valamint bemutatják miért fontos számunkra ez a nap.

Mészáros Emese Szonja 11.b

„Ki tud többet Egerről?”

Több évtizedes hagyomány, hogy a Dobó István Gimnázium minden évben megrendezi a város kilencedikes tanulói számára a „Ki tud többet Egerről?” városismereti versenyt. Az idei évben március 12-én a Városháza Dísztermében mérték össze tudásukat Eger város középiskoláinak 3 fős csapatai. A megmérettetés az Egri Tankerületi Központ, Eger Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala és az Egri Dobó István Gimnázium közös szervezésében valósult meg.

A versenyzőknek izgalmas és érdekes feladatokat kellett megoldaniuk többek között Eger város történelmével és Gárdonyi Géza Egri csillagok című regényével kapcsolatban, illetve bemutatásra kerültek a fertálymesteri testület jelenlegi tevékenységéről forgatott kisfilmek.

A csodás környezetben zajló, jó hangulatú verseny végén legmagasabb pontszámmal 1. helyezést ért el az Egri Dobó István Gimnázium 9.a osztályos tanulóinkból álló csapata: Répás Zsófia, Farkas Balázs és Szabó Zsombor. Felkészülésüket Kovácsné Sipos Ágnes tanárnő segítette.

Gratulálunk minden résztvevőnek!

forrás a honlapunk

Versenyezni jó

Iskolánk nagyon sok kimagasló versenyeredménnyel is büszkékedhet, a diákjaink és pedagógusaink áldozatos munkájának köszönhetően. Nagyon a teljesség igénye nélkül, csak röviden kiemelve egy pár szép eredmény.

Szoros küzdelemben országos 2. hely a történelem OKTV-n!

Az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny történelem tantárgyi döntőjére 2026. április 14-én került sor Budapesten, az ELTE Eötvös József Collegium impozáns épületében, a történelem iránt érdeklődő középiskolások legjobbainak részvételével.

A döntőt két írásbeli forduló előzte meg. A második forduló kulcsszerepet játszott a döntőbe jutásban: a versenyzők négy esszéfeladatot oldottak meg, valamint egy 20-30 oldalas tanulmányt készítettek, amelyet a hazai történészszakma elismert képviselőiből álló bizottság értékelt. A két részpontszám összege alapján alakult ki a döntő mezőnye.

A budapesti szóbeli forduló szintén két részből állt: a pályamunka védéséből, valamint egy komplex, gondolkodtató téma kifejtéséből, amelyet további kérdések követtek.

A végső eredményt a második forduló és a döntő teljesítménye alapján állapították meg. Ennek eredményeként a 2025/2026-os tanév történelem OKTV döntőjében Lanszki Márton, iskolánk 11.A osztályos tanulója országos 2. helyezést ért el.

Az idei verseny rendkívül magas színvonalát jól mutatja, hogy a dobogós helyezések között minimális különbségek döntöttek.

Az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny (OKTV) ünnepélyes díjátadója 2026.06.02-án rendezték meg Budapesten, ahol diákunk átvehette az országos döntőben elért 2. helyezéseért járó oklevelét.

A rangos eredmény mellett újabb megtiszteltetés érte tanulónkat: Márton a Magyar Történelmi Társulat különdíját is elnyerte, amellyel kiemelkedő történelmi tudását és a verseny során nyújtott kiváló teljesítményét ismerték el.

Nagy büszkeség számunkra, hogy Márton ilyen kimagasló eredménnyel öregbítette az Egri Dobó István Gimnázium hírnevét.

Szívből gratulálunk ehhez a kivételes sikerhez, és további eredményes munkát kívánunk neki!

A felkészülésben és a siker elérésében meghatározó szerepet játszott Ujvári Csaba tanár úr. Munkája elismeréseként a Tankerület kiváló pedagógusa díjat vehette át. Ezúton is gratulálunk és köszönjük az évek során nyújtott áldozatos, kiváló munkáját.

Országos 1. hely a Denk Deutsch versenyen!

A 2025/2026-os tanévben is megrendezésre került a rangos „Denk Deutsch!” - Károli Német Nyelvi Verseny, amely kiváló lehetőséget biztosít a középiskolás diákok számára, hogy elmélyítsék nyelvtudásukat, valamint megismerkedjenek a német nyelvhez és kultúrához kapcsolódó sokszínű témákkal. A háromfordulós megmérettetés nemcsak a lexikális tudást fejleszti, hanem nagy hangsúlyt fektet a kommunikációra, a kreativitásra és az együttműködésre is.

A 2026. március 31-én megrendezett döntőben több mint 400 résztvevő közül a legjobbak mérhették össze tudásukat, ahol 28 csapat jutott a fináléba. Diákjaink kiválóan szerepeltek ezen a rangos eseményen: Kezdő kategóriában induló csapatunk: Dér Bernadett (10.c), Kovács Marcell (10.a), Stupek Gréta (10.c) országos 7. helyen végzett és 25 intézményi ponttal gazdagodtak, ami már önmagában is jelentős elismerés.

Külön büszkeség számunkra, hogy haladó kategóriában induló csapatunk: Bikay Boglárka, Kovács Janka, Virág Petra 12.a osztályos tanulók országos 1. helyezést értek el. A kiemelkedő teljesítmény jutalmaként a győztes csapat tagjai fejenként 100 intézményi pontot szereztek, amely komoly előnyt jelent számukra a felsőoktatási felvételi során.

Szép siker a Curie Kémia Emlékversenyen

Lezajlott a Curie Kémia Emlékverseny döntője, Szolnokon. A rangos versenyen több, mint 1700 diák indult. A három levelező és a miskolci területi forduló után került sor a döntő megmérettetésre.

11-12. évfolyamos kategóriában Popovits Réka Zsófia (11.A) került a legjobbak közé. Réka remekül helyt állt, és a nemzetközi mezőnyben a 8. helyen végzett.

Felkészítő tanára: Dr. Prokainé Hajnal Zsuzsanna
A remek eredményhez szívből gratulálunk!

Miénk a Vándorszerleg

És valóban jó versenyezni, főleg, ha az eredmények is ezt mutatják. Nem véletlen lett a Dobóé ismét a vándorszerleg és lett gimnáziumunk a megye legjobbjá.

Az Oktatási Hivatal Egri Pedagógiai Oktatási Központja 2026. június 11-én rendezte meg a Megyeházán az éves Tanulmányi, Művészeti és Sportversenyek Díjátadó Ünnepségét.

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy a Heves Vármegye legeredményesebb gimnáziumának járó vándorszerleget – amelyet a legkiemelkedőbb tanulmányi versenyeredményeket elérő intézmény nyerhet el – ebben a tanévben is az Egri Dobó István Gimnázium vehette át.

Az Oktatási Hivatal Egri Pedagógiai Oktatási Központja dicsérő oklevélben részesítette azokat a tanulókat és felkészítő tanáraikat, akik a tanév során az intézmény által meghatározott tanulmányi versenyek megyei fordulójában első, illetve országos fordulójában 1–10. helyezést értek el.

Iskolánk tanulói és pedagógusai közül az alábbiak részesültek elismerésben: Lanszki Márton 2. helyezés Történelem OKTV- felkészítő tanára: Ujvári Csaba. Bora László Dániel Magyar Irodalom OKTV- felkészítő tanára: Kálmán Ágnes. Bora Ádám 1. helyezés Mátrai Tibor Középiskolai Fizikaverseny és 1. helyezés Palotás József és Kertész Andor Matematikaverseny-felkészítő tanára: Pecsenye Pál, Dr. Pappné Balázs Judit. Antal Benedek 1. helyezés Mátrai Tibor Középiskolai Fizika verseny és 1. helyezés Palotás József és Kertész Andor Matematikaverseny- felkészítő tanára: Berkes-Sinka Márta, Pecsenye Pál, Dr. Pappné Balázs Judit.

Gratulálunk minden díjazott tanulónak és felkészítő pedagógusnak a kiemelkedő eredményekhez!

Legyünk egészségesek!

Az Egészségnap programjai a következő vezérgondolat alapján valósultak meg: „Az egészség nem minden, de az egészség nélkül minden semmi.”

Ehhez kapcsolódva március 18-án Zagyváné Dr. Szűcs Ida tanárnő 10.C/D osztályos angol nyelvi csoportja Healthy life style címmel DFHT-KIP-es órán foglalkozott a témával. Tóth Ildikó tanárnő 10. C/D-s angol csoportja pedig diétákról, étrendekről készített prezentációt angol nyelven. A legkiemelkedőbb ppt-t Papp Zsuzsanna 10. D osztályos tanuló készítette.

A 11-es és 12-es kémia fakultáció tagjai volt diákunk, Novák Blanka előadását hallgathatták meg Mi kerül a tégelybe? címmel. Blanka jelenleg az EKKE oktatója és a Lybskin kozmetikai márka megalkotója. Előadásában bemutatta szakmai életútját a goji bogyó kutatásától a kozmetikumok fejlesztéséig. A diákok történelmi áttekintést kaptak a különböző korszakok kozmetikumairól, az azokban előforduló mérgező vagy veszélyes anyagokról. Végül egy kötetlen beszélgetés során hasznos információkhoz jutottak különböző pályázati lehetőségekkel kapcsolatban.

A 9. E osztály tagjai diabétesz-prevenációs órán vettek részt, ahol Farkasné Juhász Margit, iskolánk korábbi védőnője saját személyes példáján keresztül mutatta be egy cukorbeteg személy életmódját, mi mindenre kell odafigyelni a mindennapok során.

A 10. E osztálynak drogprevenációs programja volt, amely során nemcsak a drogok hatás szerinti csoportjaival és azok veszélyeivel ismerkedtek meg, hanem azzal is, hová lehet fordulni segítségért drogfüggőség esetén. Ehhez kapcsolódva egy későbbi időpontban megtekintették a Bob, az utcamacska című filmet.

Idén is nagyon népszerű volt a vércukorszintmérés a nagyszünetben Farkasné Margó nénivel, ahol tanárok és diákok is éltek a mérés lehetőségével.

A 7. A, 9.D és 10.C osztályokban egészséges táplálkozás projektóra volt, amelynek során kiderült, hogy mi a baj a modern kori étrenddel, hogy az adalékanyagok nagy része nem a barátunk és mi minden kerülhet egy „okostányérra”. A foglalkozásokat Dr. Prokainé Hajnal Zsuzsanna és Murányi Beáta tanárnők vezették.

Az idei Egészségnapra „sztárvendég” is érkezett Szuper Levente 98-szoros válogatott világbajnok jégkorongozó személyében, aki három foglalkozáson BlazePod eszközök segítségével mozgatta meg a diákokat. Ezeken a résztvevők néhány fős csapatokban mérköztek meg egymással, és megtapasztalhatták, hogy nem olyan könnyű a felvillanó fényekre koncentrálni elvégezni a feladatokat. Akik kipróbálták, maradandó élményeket szereztek az elektronikus eszközök segítségével.

Nagy sikere volt a Kahoot felületen elérhető Nagy Dobós Egészségkvíznek. Két-háromfős csapatok mérték össze tudásukat a változatos témákat felvonultató teszt során. Az osztálygyőztesek közül a legmagasabb pontszámot elért csapat a 12. A-ból került ki, Kis Zoé és Tomozi Ramóna a maximális 20 000 pontból 19 737 pontot szereztek. Kiemelkedő eredményükhöz gratulálunk!

Rendkívül tartalmas, változatos és jó hangulatú programsorozatnak lehettünk részesei.

Murányi Beáta, szervező tanár

A zene az kell...

Úgy érzem, hogy a Dobó István Gimnázium joggal lehet büszke az énekkar munkájára és szép eredményeire. Hiszen nemcsak iskolai ünnepeken vesznek részt, hanem városi rendezvényeken és sok versenyen is megmérettetik magukat

Pribéliné Téglás Andrea, a kórusvezetőjének szavaiból idézek egyik eredményük után:

„A TehetségPaletta Kárpát-medencei Fesztiválon Gimnáziumunk kórusa kiemelkedő sikereket ért el. Műsorunk ismét elnyerte a szakmai zsűri elismerését: számos dicséretben és oklevélben részesültünk, külön hangsúlyozva a kórus tiszta intonációját, szép hangzását és magabiztos színpadi jelenlétét. Az elért eredmények megerősítettek bennünket abban, hogy a kitartó munka és az együtt éneklés öröme valódi értéket teremt, és további sikerekre ösztönöz bennünket. Kórusvezetőként nagyon büszke vagyok rájuk, és várom a további sikeres szerepléseinket!”

Juhász Andrea

A következőkben egy kis ízelítőt kaptok énekkarunk szerepléseiből.

Ifjúsági Filharmónia koncertélmények

Az Ifjúsági Filharmónia szervezésében gimnáziumunk 7 osztálya három különleges zenei programon is részt vehetett az idei tanévben az Egri Gárdonyi Géza Színházban. A koncertek célja az volt, hogy a diákok élőben is megtapasztalhassák a zene sokszínűségét és közelebb kerüljenek különböző zenei műfajokhoz.

2025. december 8-án a koncertsorozat első hangversenyén a „zene lelkéről” elnevezett Anima Musicae Kamarazenekar különleges előadása a magyar ember életében mindig meghatározó szerepet betöltő tánc világába vezetett el bennünket. Műsoruk középpontjában olyan kompozíciók álltak, melyek a magyar tánczenei hagyományt dolgozták fel. Farkas Ferenc, Weiner Leó, Bartók Béla és Ligeti György műveiből hallgathattak meg részleteket diákjaink, a hangverseny zárásaként Brahms I. Magyar tánca csendült fel.

2026. február 2-án egy rézfúvós kamarazenekar, a Szeged Trombone Ensemble zenélt. A hangverseny során a tanulók megismerkedhettek a rézfúvós hangszerek jellegzetes hangzásával és a kamarazene különleges világával. A művészek nemcsak zenéltek, hanem rövid ismertetővel is segítették a hallgatóságot abban, hogy jobban megértsék a darabokat és a hangszerek működését.

Március 9-én a Zagyva Banda adott nagy sikerű koncertet. A zenekar a hazai fiatal muzikusgeneráció egyik meghatározó együttese, amely 2002-ben alakult Turán. Tagjai elkötelezett művelői a magyar népzenenek, repertoárjukban pedig a Kárpát-medence magyarságának népdalai és táncmuzsikái mellett más nemzetiségek zenei hagyományai is helyet kapnak.

A koncertek felejthetetlen kulturális élményt nyújtottak minden résztvevő számára, és hozzájárult a diákok zenei műveltségének, nyitottságának és művészeti érzékenységének fejlesztéséhez

Pribéliné Téglás Andrea

Az Operaház nyitva áll és vár

2026. március 20-án az énekkarosaink és tanáraink közül néhányan különleges kulturális élményben részesültek: a Magyar Állami Operaházban megtekintették Giuseppe Verdi világhírű operáját, a Rigolettót.

A mű Verdi pályafutásának egyik legjelentősebb mérföldköve, amely Victor Hugo A király mulat című drámája nyomán született. A mű nem véletlenül örvend töretlen népszerűségnek: az elfogadás és káröröm, a szerelem és önfeláldozás tragikus összefonódását magával ragadó zeneiséggel tárta a közönség elé. Az előadás magas színvonalú zenei megvalósítása nagy hatást gyakorolt a közönségre. A kiváló szólisták, a kórus, a zenekar és a látványos színpadi megvalósítás felejthetetlen élményt nyújtott minden résztvevő számára.

Ez az operalátogatás nemcsak maradandó élményt adott a résztvevőknek, hanem várhatóan az operalátogatási kedvüket is meghatározza.

Pribéliné Téglás Andrea

Kórustábor Felsőtárkányban

Iskolánk kórusa 2026. március 30-án felkészítő táborban vett részt Felsőtárkányban. Pribéliné Téglás Andrea és Ferencné Major Klára tanárnők kíséretével, a Bábakalács Erdei Iskola festői környezetében készülhettek fel.

A tábor célja az volt, hogy intenzíven felkészüljenek a közelgő Éneklő Ifjúság regionális kórusversenyre. A próba során nagy hangsúlyt fektettek a művek pontos megszólaltatására, az egységes hangzás kialakítására. A közös munka nemcsak szakmai fejlődést hozott, hanem tovább erősítette a kórustagok közötti összetartást is. Mindenki lelkesedéssel és elkötelezetten vett részt az éneklésben. Pihenésképpen sétáltak a közeli tó körül, valamint megtekintették az erdei iskola látványos és tartalmas kiállítását is, amely sokuk számára maradandó élményt nyújtott.

A jó hangulat végigkísérte a tábort, amely nemcsak a felkészülésben volt fontos állomás, hanem közösségi élményként is meghatározó maradt minden résztvevő számára.

Pribéliné Téglás Andrea

Miénk a tér!

Heves Vármegyei Összművészeti Minősítő Fesztivál idén is lehetőséget biztosított arra, hogy a vármegye tehetséges diákjai különböző művészeti ágakban mutassák meg tudásukat. Az egész héten át tartó, sokszínű programsorozat ötödik napján, 2026.április 24-én, pénteken a könnyűzene került a középpontba. Iskolánk diákjai közül néhányan ezen a napon szóló- és csoportos énekléssel léptek színpadra. Hangi adottságaikkal, előadói készségükkel és zenei érzékenységükkel szép sikereket arattak. Csuhaj Anna Liliána, Kovács Regina Borbála és Valcsák Jázmin 10.a osztályos diákok tercettje, valamint Farkas Panna 12.c osztályos diákunk szólóéneke Ezüst minősítést ért el. Bronz minősítést szereztek szólóéneklésben Kovács Regina Borbála 10.a, Csuhaj Anna Liliána 10.a, Bakó Kamilla 10.c osztályos tanulóink.

Gratulálunk nekik és büszkék vagyunk rájuk.

Pribéliné Téglás Andrea

Arany minősítés az Éneklő Ifjúságon

2026. április 17-én a kórusmuzsika került a középpontba Egerben, a Bartakovics Béla Községi Ház színpadán, ahol az Éneklő Ifjúság regionális minősítő fesztivál került megrendezésre. Iskolánk kórusa méltón képviselte intézményünket ezen a rangos eseményen. A felkészülés során végzett kitartó és elhivatott munka meghozta gyümölcsét: a kórus ARANY minősítésben részesült a neves szakmai zsűri értékelése alapján. Ez az elismerés nemcsak a diákok tehetségét, hanem a közös munka erejét és a zene iránti elkötelezettséget is bizonyítja. A fesztivál valódi zenei ünneppé vált, hiszen a Dobó téren számos kórus együtténeklése tette emlékezetessé minden résztvevő számára. A rendezvény során készült pillanatképek - a próbák, a színpadi szereplés és a közös éneklés meghitt pillanatai - hűen tükrözik azt az összetartó közösséget és lelkesedést, amely kórusunkat jellemzi.

Gratulálunk Pribéliné Téglás Andrea tanárnőnek, kórusunk minden tagjának a kimagasló teljesítményhez. Köszönjük, hogy ilyen szép eredménnyel öregbítették iskolánk hírnevét!

Egy utunk a Gödöllői Kastélyban

Az osztályommal Március 12-én ellátogattunk a Gödöllői Királyi Kastélyba. Vonattal utaztunk el egészen Gödöllőig. Ahogy sétáltunk a kastélyhoz, már akkor észrevettem, hogy egy nagyon szép helyre tettük be lábainkat. Ám a kastélyhoz érve a szám is tátva maradt. Elképesztő látvány fogadott minket.

A kastély az 1740-es években épült Gödöllőn. Egy rendkívül értékes barokk stílust láthatunk mindenhol, amint belépünk a kastély falai közé. Mayerhoffer András építette meg Grassalkovich Antal gróf számára. Egykor e kastély a Grassalkovich családé volt, viszont a második világháború után sajnos nagyon elhanyagolták, így már egy jó ideje állami tulajdon alatt áll. Továbbá a 19. század második felében az osztrák császár és Erzsébet, azaz Sisi magyar királynő tartózkodott ott. A kastélyt 1996 óta restaurálták, majd a látogatók és kíváncsi szemek számára látogathatóvá tették.

De, mi is a kastély története?

Magyarország egyik legnagyobb és legjelentősebb barokk kastélya a Gödöllői Királyi Kastély. A története pedig a 18. század elejére nyúlik vissza.

Az építkezést, ahogy említettem már, az 1740-es években kezdte el Grassalkovich Antal, aki bizalmas híve volt Mária Teréziának és az ország egyik leggazdagabb főura is volt. Az épület eredetileg egy barokk stílusú, valamint U alakú kastély volt, de az idők elteltével ezt többször is bővítették és átalakították. A kastély a magyar arisztokrácia egyik fontos társasági központja volt a Grassalkovich család idején. A család férfiága kihalt a 19. század közepére, ezáltal bizonytalanná vált a kastély sorsa.

Az 1867-es kiegyezés után nagy fordulópontra következett, amikor a magyar állam „megvásárolta” az épületet, és koronázási ajándékként átadta Ferenc József és felesége, Erzsébet királyné számára. Erzsébet királyné gyakran tartózkodott a most már műemlékként működő kastélyban, hisz nagyon megszerette, ezáltal Gödöllő a királyi pár egyik kedvenc rezidenciájává vált. A királyi időszak alatt tovább korszerűsítették a kastélyt, így falai között fényűző udvari élet zajlott. Erzsébet királyné elhunyt 1898-ban, ami után a rezidencia jelentősége csökkent, viszont egészen az első világháború végéig királyi használatban maradt.

A kastélyt Horthy Miklós használta nyári rezidenciájaként a két világháború között, de romlani kezdett az épület állapota a második világháborút követően; előbb szovjet csapatok foglalták el, majd szociális otthonként és raktárként használták, ami jelentős károkat okozott.

A rendszerváltás után, az 1990-es évektől kezdve nagyszabású felújítás indult, amelynek célja az eredeti barokk állapot helyreállítása volt. Ma már a kastély múzeumként, valamint kulturális központként működik, és az ország egyik legnépszerűbb és leglátogatottabb turisztikai látványosságává vált.

Saját vélemény a műemlékről:

Habár a kastély udvarának csak egy kis részén voltunk, számomra hihetetlené vált az a rengeteg gyönyörű zöldellő fa, valamint virágok. Egy nagyon kellemes hangulatot adott számunkra. Hiszem, hogy azok az emberek számára is ad egy kellemes, nyugodt hangulatot, akik egy kicsit borúsabb időben mennek meglátogatni a kastélyt.

A kastély belülről káprázatos kidolgozottsággal látványos barokk stílust nyújt. Szerencsénkre egy programon is részt vehettünk, ami alatt a kastély minden apró kis zugát megtekinthettük és többenél-több információt tudhattunk meg a kastélyról. Érdekes volt látni, hogy hol aludtak, ettek és kapcsolódtak ki az akkori emberek.

Egy kicsit visszatekinthettünk akkorra, amikor az élet nem olyan volt mint ma. Átéltük mind azt a sok dolgot, ami egykor bevirágozta vagy épp beárnyékolta az emberek életét.

A programon megtapinthatuk azokat az anyagokat, amikből egykoriban a ruhákat készítették, valamint több játékos feladatot is kaptunk, ami inkább a kastély történelméhez kapcsolódott.

Lezárásképpen, pedig nagyon ajánlom minden gyermeknek, felnőttnek és idősebbeknek is azt, hogy látogassanak el ide, hisz egy kicsit kiszakadhatnak a mindennapi gondok alól és átélhetik azt, hogy milyen is lehetett régebben egy ilyen helyen tölteni a napokat.

Mészáros Emese Szonja 11. b

Utazás Fülektől Kassáig

2026. március 18-án az osztályommal (10.d) és az énekkarral együtt a Rákóczi Szövetség Diákutaztatási Program 2026 márciusi pályázatának keretében egynapos kiránduláson vettünk részt Szlovákiában.

A reggel 7 órás indulást követően egy izgatott, jó hangulatú utazás után érkeztünk meg első állomásunkra, Fülekre. Itt a Füleki Gimnázium diákjai és tanárai szívélyes fogadtatásban részesítettek bennünket. A látogatás során kölcsönösen bemutattuk egymás iskoláját: a vendéglátó diákok részletes előadást tartottak mindennapi iskolai életükről, szakköreikről és lehetőségeikről, majd mi is betekintést adtunk a saját iskolánk életébe. A program részeként az énekkarunkkal közösen magyar dalokat énekeltünk, amely különösen meghitt és közösségformáló élményt jelentett minden résztvevő számára.

A találkozó kiváló lehetőséget biztosított arra, hogy személyes kapcsolatokat alakítsunk ki a határon túli magyar diákokkal. A beszélgetések során megtapasztalhattuk, hogy bár különböző országokban élünk, a közös nyelv, kultúra és hagyományok erős kapcsot jelentenek közöttünk.

A gimnáziumi látogatást követően megtekintettük a Füleki várat, ahol egy részletes idegenvezetés során megismerkedtünk a vár történetével és a környék múltjával, egészen az őskori leletekig. A vár bejárása során nemcsak történelmi ismereteink bővültek, hanem a vár legmagasabb pontjáról nyíló kilátás is maradandó élményt nyújtott.

Utunk következő állomása Kassa volt. A város központjában megcsodáltuk a lenyűgöző kassai dómot, amely építészeti szépségével és történelmi jelentőségével egyaránt nagy hatást gyakorolt ránk. Ezt követően ellátogattunk a Rodostói-házhoz, ahol ünnepélyes keretek között megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc szobrát, és verssel emlékeztünk meg születésének 350. évfordulójáról. Ez a megemlékezés különösen fontos része volt programunknak, hiszen hozzájárult a történelmi hagyományok ápolásához és nemzeti identitásunk erősítéséhez.

Anaptovábbi részében városnézésen vettünk részt, amely során jobban megismerhettük Kassa kulturális és történelmi értékeit. A közös élmények, a beszélgetések és a felfedezés öröme tovább erősítette az osztályközösséget és a Dobós közösségünket is.

A kirándulás során közösen emlékeztünk meg történelmünk kiemelkedő eseményeiről, és személyes élményeken keresztül erősödött bennünk a nemzeti összetartozás érzése. Nagyon jól éreztük magunkat, a tartalmas nap végén élményekkel gazdagodva, kellemesen elfáradva indultunk haza.

Köszönettel tartozunk a Rákóczi Szövetségnek a lehetőségért, a Füleki Gimnáziumnak a szívélyes vendéglátásért, valamint osztályfőnökünknek Németi Judit tanárnőnek és kísérő tanárainknak Vancsó-Tóth Livia, Pribéliné Téglás Andrea tanárnőéknek a szervezésért és a pályázat megvalósításáért.

Molnár Csenge 10.d
#csakadobo #rakoczisnaklennimeno

Nagyvárad varázsában

2026. április 1-jén a tavaszi szünet kezdetét közös tantestületi kirándulással tettük emlékezetessé, amelynek úti célja idén Nagyvárad volt. Délelőtt érkezünk meg a „Pece-parti Párizsba”, ahol először a barokk központ nevezetességeit tekintettük meg: a Római Katolikus Székesegyházat, a Püspöki Palotát és a Kanonok-sort, majd sétát tettünk a palota kertjében.

Ezt követően a szecessziós Nagyvárad világába nyertünk betekintést. Megcsodáltuk többek között a Stern-, Apolló- és Moskovics-palotákat, az Adorján-házakat, valamint a város meghatározó tereit és épületeit, mint a Bémer tér és a Szigligeti Színház. A Müllerájnál megemlékeztünk Ady Endréről és Lédáról, majd közös fotót készítettünk a Fő utcai „Holnaposok” szoborcsoportnál.

A közös ebéd után, a nap további részében a város nevezetes helyszínein sétáltunk: megcsodáltuk a Sebes-Körös hídjait, a Neológ Zsinagógát, a Szent László teret, a Fekete Sas palotát, a Városházát és a Holdas templomot. A szabadprogram ideje alatt mindenki saját érdeklődése szerint fedezhette fel a várost, legyen szó múzeumlátogatásról, sétáról vagy egy kellemes kávézásról.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a kirándulás kiváló megszervezéséért Kovács-Paróczai Tekla kolléganőnknek, valamint Kapásné Fülöp Antónia idegenvezetőnknek az élvezetes, tartalmas és rendkívül informatív vezetésért.

A kirándulás nemcsak szakmailag, hanem közösségépítő szempontból is maradandó élményt jelentett mindannyiunk számára. Különösen nagyra értékeltünk az együtt töltött időt, közös élményekkel gazdagodva, kellemes fáradtsággal tértünk haza az esti órákban.

Forrás a honlapunk

Egy nap, ami összeköt

A Dobó István Gimnázium egyik legnagyobb és legjobban várt eseménye minden évben a Diáknapi. Nem csupán egy verseny, hanem egy közös élmény, amely hónapokon át formálja a közösséget. Diákok, tanárok és az iskola minden dolgozója együtt tesz azért, hogy ez a nap valóban felejthetetlené váljon - és talán éppen ettől lesz több egyszerű rendezvényé.

Hónapokkal az esemény előtt már érezni lehetett valami különösét a levegőben. A 11. évfolyam termeiben egyre gyakrabban maradt égve a villany délutánonként, a folyosókon festékszag keveredett a nevetéssel, és a tornateremből kiszűrődő zene jelezte, hogy valami készül. Tudtuk, hogy nagy feladat előtt állunk. A szervezés, a verseny, az elvárások mind-mind súlyként neheztedek ránk, de valahogy mégis könnyebb volt együtt cipelni.

Az A, B, C, D és E osztályok mind saját világot álmodtak meg maguknak. Tematikák születtek, amelyek köré lassan minden felépült: festett lepedők, díszletek, bevonulások, filmek és táncok. A filmforgatások hosszú délutánokat emésztettek fel, amikor már rég hazamehettünk volna, de mi inkább maradtunk. Újra és újra felvettük a jeleneteket, javítottunk, nevettünk, néha elfáradtunk, de senki sem akarta félbehagyni. Mert tudtuk, hogy ez közös ügy.

A tánc talán még ennél is több türelmet kívánt. Heteken, hónapokon át gyakoroltuk ugyanazokat a lépéseket, először bizonytalanul, majd egyre magabiztosabban. Volt, hogy testnevelés órán, volt, hogy már más órák rovására is, amikor szorított az idő. A koreográfia nem csak mozdulatok sora volt, hanem közös munka, ahol mindenki hozzátette a maga részét. Néha nehéz volt összehangolódni, de amikor végre sikerült, az az érzés mindent megért.

És közben történt valami, amire talán senki sem számított igazán. Nemcsak az osztályok kovácsolódtak össze, hanem az egész évfolyam. Bár egymás ellen versenyeztünk, mégis ott volt bennünk a segíteni akarás. Egy magasba felkötött zászlónál nem számított, ki melyik osztályba tartozik. Ha kellett, együtt emeltük, együtt tartottuk. Ha lufit kellett fújni, ha cipekedni kellett, mindig akadt egy segítő kéz. És talán még fontosabbak voltak azok a csendes, bátorító mondatok, amelyek átlendítettek minket a nehezebb pillanatokon.

Nem voltunk egyedül. A végzősök már túl voltak ezen az egészen, és pontosan tudták, min megyünk keresztül. Volt, aki bent maradt velünk díszíteni, volt, aki tanácsot adott, más csak egy mosollyal vagy egy „menni fog” mondattal segített és tartotta bennünk a lelket. A kisebbek csillogó szemmel figyeltek minket, majd együtt buliztunk hatalmasakat a kerengőben és az osztálytermekben mintha már ők is részesei lennének ennek az egésznek. Azok a diákok is visszatértek erre a napra, akik már elballagtak, mégis ugyanazzal az ismerős érzéssel lépték át az iskola kapuját. Mert bár már máshol járnak, még mindig támogatnak minket hiszen lélekben egy részük itt maradt - és valahol mindig dobósok is maradnak.

És ott voltak a tanárok is. Olykor adtak egy kis időt, amikor már nem fértünk bele a napba, máskor csak egy-egy mondattal tartották bennünk a lelket. Ott álltak mellettünk a bevonuláskor, segítettek a díszítésnél, és hittek bennünk akkor is, amikor mi már kevésbé hittünk magunkban. És persze Marcsi néni a büfében, aki egy palack vízzel és egy kedves szóval adott új erőt a táncórák után; Tibi bácsi, aki szigorú tekintete mögött igazi színész bujkál és lelkesedéssel vetette bele magát a szerepekbe, a takarítónők,

akik segítettek pénteken a nagy fáradalmak után elpakolni a kalamajkát . Végül de nem utolsósorban nem feledkezhetünk meg a szülőkről sem, akik ugyanúgy részesei voltak ennek a hatalmas összefogásnak. Mert ez a nap valójában erről szólt. Nemcsak a versenyről, nemcsak a produkciókról, hanem arról, hogy képesek vagyunk együtt valami nagyot létrehozni. Hogy a fáradtság, a stressz és a káosz mögött ott van valami sokkal fontosabb: az összetartozás érzése.

És amikor vége lett, amikor elcsendesedett az iskola, talán mindannyian éreztük, hogy valami megváltozott. Nem látványosan, nem hangosan, csak úgy halkán, szinte észrevétlenül. De ott volt bennünk.

Mert ez a Dobós életérzés! És ezt jelenti igazán dobósnak lenni!

Székrenyes Flóra Panka 11.b

Diákinterjú az új diákigazgatóval

Az idei tanévben rendhagyó módon márciusban került megrendezésre a diáknap, melyet Bendi és a 11. d osztály nyert meg. A tavaszi szünet előtt sor került a diákinterjúra is, melyet iskolánk frissen megválasztott diákigazgatójával készítettem.

Milyen érzés volt jelöltnek lenni?

Jó érzés volt.

Melyik programra vagy elemre vagy a legbüszkébb?

Az összes program nagyon jó volt, és nagy sikerük volt, szóval az összesre büszkék vagyunk.

Ha egyetlen pillanatot újra és újra átélhetnél, mi lenne az?

Az eredmény kihirdetése, amikor kimondták, hogy ki győzött.

Mire figyelmeztetnéd a jövőre diáknapozó osztályokat?

Kezdjenek el hamar készülni, és ne izgulják túl.

Melyik diáknap elemet volt a legnehezebb és a legkönnyebb kivitelezni?

A legkönnyebb a bevonulás volt, a legnehezebb pedig a tánc.

Mennyire okozott nehézséget, hogy el kellett halasztani a diáknapot?

Nem okozott nehézséget, csak nehéz volt visszahangolódni rá.

Mi volt a legizgalmasabb pillanat pénteken?

A bevonulás.

Milyen volt a párbaj?

Nagyon kreatív volt a párbaj, szerintem mindenki élvezte, mi is nagyon, de szerepelhettünk volna jobban is.

Mi az, amit mindenképp tanácsolnál a jövőre diáknapozó osztályoknak?

Mindenki csinálja azt, amit jónak érez.

Ha behozhatnál egy új kategóriát, mi lenne az?

Nem hoznék be. Mindegyik kategória nagyon találó, és igazán jó, hogy mindenki nyer valamit.

Lénárt Liliána 11.a

Költészetben is jók vagyunk

Az ember addig létezik igazán, amíg emlékeznek a gondolataira. És lehet, hogy ehhez néha elég egyetlen leírt szó is. Egy mondat, amelyet valaki évekkel később olvas el. Egy verssor, amelyben magára ismer egy idegen. Talán ezért különleges a költészet: mert minden leírt szóval nyomot hagyunk a világban.

Április 11-e nemcsak a magyar költészet napja, hanem emlékeztető is arra, hogy néha a legfontosabb dolgokat nem lehet hétköznapi mondatokkal elmondani. Talán ezért is különleges, hogy iskolánkban idén már második alkalommal hirdettek versíró pályázatot a magyar szakos tanárok a diákok számára. A kezdeményezés tavaly indult hagyományteremtő céllal, és az idei évben még több tanulót szólított meg. Sokan több verssel is pályáztak, a beérkezett alkotásokból pedig ismét antológia készült. Megjelent elektronikus formában, de a könyvtárban nyomtatott formában személyesen is át lehet lapozgatni.

A versek népszerűségét talán az mutatja meg leginkább, hogy még a határidő lejárta után is érkeztek új művek. Hiszen a vers nem mindig akkor születik meg, amikor kellene. Hanem akkor, amikor valami hirtelen kimondhatatlanná válik az emberben.

A versírás különös dolog. Egyetlen szó alatt ezer érzés fér el. Ugyanaz a sor minden embernek mást jelent, és közben mégis mindenkiben megérint valamit. Talán ezért lehet a költészet egyszerre őszinte és rejtőzködő. Miközben az ember leírja a legféltebb érzéseit, a legnehezebb gondolatait vagy akár a titkait is, azok mégis elbújnak a metaforák, a hasonlatok és a félhomályos mondatok mögé. Ott vannak a sorokban mégsem mondhatja biztosan senki, pontosan mire gondolt a szerző.

És talán éppen ez benne a legszebb, hogy a vers egyfajta titkosírás. Egy hely, ahol az ember végre kimondhat olyan dolgokat is, amelyeket hangosan talán soha nem tudna. A fájdalmat, a hiányt, a szerelmet, a félelmet vagy akár azokat az érzéseket is, amelyeket még saját magának is nehéz bevallani. A költészet nem mindig oldja meg ezeket, de könnyebbé teszi őket. Mintha a leírt szavakkal együtt valami súly is lekerülne az emberről.

Talán ezért marad fontos ma is a vers. Nemcsak irodalomként, hanem menedékként is. Egy csendes tér, ahol minden érzés megfér akkor is, ha a való életben nem találjuk hozzá a megfelelő mondatokat.

Szekrényes Flóra Panka 11.b

https://egridobo.hu/wp-content/uploads/2026/04/DOBOS-VERSESKOTET-2026-A4-es-JAVITOTT_compressed.pdf

Van Életünk

Vannak helyek az ember életében, amelyek idővel többé válnak egyszerű épületeknél. A falak között történetek születnek, barátságok alakulnak, és néha egészen apró pillanatokból lesznek a legszebb emlékek. Egy mosoly a folyosón, egy jól sikerült rendezvény, vagy egy csendes délután, amikor valaki leül egy üres lap fölé, és megpróbálja szavakba önteni mindazt, ami körülötte történik. Talán ezért is különleges számunkra az iskolaújság.

Iskolánk lapja már 1970 óta kíséri végig a dobós diákok mindennapjait. Generációk adták egymásnak a tollat az évek során, és minden nemzedék hozzátett egy kicsit a közös történethez. A lap sokáig Életünk néven volt ismert, majd 2017-ben új nevet kapott, és azóta Van Életünk címmel jelenik meg mintha csak azt üzenné, hogy az iskola falai között valóban pezseg az élet.

Az újságot mindig dobós diákok szerkesztették, tanári irányítással. Így van ez ma is. Ebben a tanévben a szerkesztőség oszlopos tagjai: Lénárt Liliána, Mészáros Emese Szonja, Szekrényes Flóra Panka, Tölgyesi Kristóf, volt dobós diák designszerkesztőként, valamint Juhász Andrea, tanárszerkesztő, aki segíti és irányítja a munkánkat. A szerkesztőségben mindenki hozzáteszi a maga részét. Amikor minden a helyére kerül, a sok apró munka végül egyetlen közös alkotássá áll össze.

Amikor az ember először ül le egy üres dokumentum elé, még nem sejtí, hogy néhány mondatból egyszer történet lesz. A szerkesztőségben azonban ez történik újra és újra. Gondolatok találkoznak, ötletek születnek, és a hétköznapi eseményeiből lassan egy új lapszám áll össze. Néha egy iskolai programról írunk, máskor egy élményről vagy egy történetről, amelyet érdemes megőrizni.

A mi feladatunk nem csupán az, hogy hírt adjunk arról, mi történik az iskola falai között. Sokkal inkább az, hogy megmutassuk azt a különleges hangulatot, amely itt körülvesz minket. A nevetéseket a folyosón, a versenyek izgalmát, egy jól sikerült rendezvény utáni elégedett pillanatot mindazt, ami miatt jó ide tartozni.

Külön öröm számunkra, amikor más diákok is kedvet kapnak az íráshoz. Amikor valaki elhozza az első versét, novelláját vagy gondolatát, és rábízta a lapra. Ilyenkor mindig eszünkbe jut, hogy az újság valójában nem néhány ember munkája, hanem az egész iskola története.

Éppen ezért olyan jó érzés részese lenni ennek. Mert minden új lapszám egy kicsit olyan, mint egy időkapszula: megőrizi a pillanatot, amelyben született.

Mi mindig szeretettel várjuk azokat, akik szeretnének ennek a történetnek a részévé válni. Az ajtó nyitva áll minden leendő újságíró és szerkesztő előtt.

Szekrényes Flóra Panka 11. b és Juhász Andrea tanárszerkesztő

Egy kis kiegészítés a Van Életünk munkájához. Minden évben pályázunk a DUE Tehetségkutató Diákmédia Pályázatán. Az idei tanévben nemcsak az Év Diáklapja címre adtuk be a pályázatunkat, hanem az Év Diákújságírója címre is neveztünk, ahol Szekrényes Flóra Panka munkáját dicsérettel, különdíjjal jutalmazták. Ez nem véletlen, hiszen Panka nagyon színvonalas írásokkal, interjúkkal gazdagítja az újságunkat. Ezen az eseményen Panka nemcsak díjazotként vett részt, hanem aktívan, -mint segítők fogadta a vendégeket és mind a mellett lehetősége nyílt interjúkat készíteni. A következő cikkben ezekről az élményekről olvashattok.

Juhász Andrea

DUE Tallózó és a Sajtófesztivál

Azok számára, akik a média világában képzelik el a jövőjüket, kevés értékesebb lehetőség létezik annál, mint amikor nemcsak hallhatnak a szakmáról, hanem meg is tapasztalhatják azt. A DUE Tallózó és a Sajtófesztivál számomra ilyen élmény volt: egy nap, amely során a pályaválasztási elképzelésekből kézzelfogható tapasztalatok lettek.

Vannak események, amelyek után az ember egyszerűen úgy érzi, hogy jó helyen volt jó időben. Számomra ilyen élményt jelentett a Sajtófesztivál amelyen a DUE Tallózó által vettem részt illetve a DUE Tehetségkutató Diákmédia Pályázat díjazottjaként is. Nem csupán egy iskolai program vagy egy érdekes rendezvény volt, hanem egy olyan lehetőség, amely megerősített abban, hogy a jövőben a média világában szeretnék dolgozni.

Aki érdeklődik az újságírás, a rádiózás vagy a televíziózás iránt, annak ezek az események különösen izgalmasak. A nap során nemcsak betekintést kaptunk a sajtó működésébe, hanem olyan szakemberekkel is találkozhattunk, akik nap mint nap alakítják a magyar média világát. Az előadások és beszélgetések során rengeteg olyan történetet hallottunk, amelyekből kiderült, hogy a siker mögött mennyi munka, kitartás és kíváncsiság áll.

Számomra a legemlékezetesebb pillanatot az jelentette, hogy lehetőségem nyílt interjút készíteni Hajdú B. Istvánnal és Berkesi Judittal. Riporter szeretnék lenni, ezért nehéz lenne ennél inspirálóbb élményt elképzelni. Tőlük tökéletesebb riportalanyt kívánni sem lehetett volna. Minden kérdésemre a lehető leghosszabban válaszoltak, ezzel is segítve munkámat, hiszen pontosan tudják miből lehet igazán izgalmas cikket írni. Egészen más érzés a televízió keresztül hallani vagy látni valakit, mint személyesen kérdezni tőle. Amikor Hajdú B. István válaszolni kezdett az első kérdésemre, egy pillanatra teljesen megfeledkeztem arról, hogy interjút készítek. Annyira hozzászóktam ahhoz, hogy a hangját sportközvetítésekből hallom, hogy ösztönösen már azt vártam, mikor hangzik el egy magyar válogatott mérkőzés kezdő sípszava. A hangja annyira összeforrt bennem a futballközvetítésekkel, hogy időről időre tudatosítanom kellett magamban: most nem kommentátorként hallom őt, hanem nekem válaszol egy interjúban. Ettől az egész helyzet még különlegesebbnek tűnt. Az interjúk során nemcsak szakmai tapasztalatokat hallhattam, hanem azt is megtapasztalhattam, milyen érzés valódi újságírói helyzetben dolgozni.

Ez a rendezvény számomra nemcsak információkat adott, hanem motivációt is. Megmutatta, hogy a média világa sokkal összetettebb és izgalmasabb, mint amilyennek elsőre tűnik, és azt is, hogy érdemes kitartani az álmaink mellett. Egy ilyen nap után még biztosabban érzem, hogy a sportújságírás az az út, amelyen a jövőben szeretnék tovább haladni.

Vannak rendezvények, amelyek egyszerűen jó programot jelentenek. És vannak olyanok, amelyek valóban hatással vannak az ember jövőjére. Számomra a DUE Tallózó és a Sajtófesztivál egyértelműen az utóbbi kategóriába tartozik.

Székrenyes Flóra Panka 11.b

Olvasni jó!

Belegondoltál már abba, hogy miért is fontos az olvasás? Vagy esetleg abba, hogyan is szerethetnéd meg az olvasást? Ha már igen, akkor ez a cikk pont neked való. De, ha mégsem gondoltál még rá, akkor is esetleg valami újdonságot fedhetek fel neked ebben a cikkben.

Ha belegondolsz, sajnos ebben a mai rohanó világban egyre kevesebb idő jut az elmélyült olvasásra. Igazság szerint, az emberek többsége inkább rövid videókat néz, a közösségi oldalakat böngészi és onnan szerez újabbnál újabb információkat. Egyáltalán felkapott még a hangos könyv is, vagy már azt is elhanyagoltuk volna? Ez is egy elég érdekes része a könyvekben való történetek, információk vagy esetleg a múltunk történetéről való tudás megszerzéséhez. Ennek ellenére a könyvolvasás még mindig az egyik legértékesebb tevékenység, amely nemcsak szórakoztat, hanem formálja a személyiséget, gazdagítja a gondolkodást és fejleszti az emberi kapcsolatokat is. Valamint, segíthet elmélyülni a saját gondolatainkban is fejlesztve vizuális képünk kialakulását.

De miért is fontos az olvasás?

A könyvek olyan világba vezetnek el bennünket, amelyeket talán soha nem tapasztalhatnánk meg a valóságban. Egy regény segítségével átélhetjük egy másik ember érzéseit, megismerhetünk távoli országokat vagy akár múltbéli eseményeket. Az olvasás fejleszti a képzelőerőt, bővíti a szókincset és javítja a kommunikációs készséget. Izgalmas tud lenni az, ha olvasol egy könyvet és magad elé tudod képzelni azt, hogy hogyan is néz ki egy szereplő, vagy esetleg hogy milyen történet játszódik le egy fejezetben.

A „kutatások szerint” azok az emberek, akik rendszeresen olvasnak, könnyebben koncentrálnak és kreatívabban gondolkodnak. Az olvasás ráadásul csökkenti a stresszt is. Már napi húsz perc könyvolvasás segíthet abban, hogy az ember nyugodtabbnak és kiegyensúlyozottabbnak érezze magát.

Sokan úgy gondolják, hogy a könyv csupán betűk sorozata egy papírlapon. Valójában azonban minden könyv mögött emberi tapasztalatok, gondolatok és érzelmek rejlenek. Egy jó könyv képes megváltoztatni az ember szemléletét, inspirációt adhat nehéz helyzetekben, sőt akár életre szóló döntések meghozatalában is segíthet.

De mégis, hogyan szeressük meg az olvasást?

Sokan azért nem olvasnak, mert még nem találták meg a számukra megfelelő könyvet. Fontos tudni, hogy nem mindenki szereti ugyanazt a műfajt. Van, aki a kalandregényeket kedveli, más a történelmi könyveket, vagy akár a thrillereket és krimiket, vagy éppen a mély mondanivalóval rendelkező olvasmányokat, ami gondolkodásra készítet és érzések tömkelegét hozza magával. Az olvasás szeretete gyakran egyetlen jó könyvvel kezdődik.

Érdemes napi néhány percet olvasásra szánni, akár lefekvés előtt. Ha az ember rendszeresen olvas, idővel természetes igényyé válik számára a könyvek társasága.

De, a könyvolvasás nem csupán egy hobbi, hanem egy különleges utazás is. Fejleszti az elmét, gazdagítja a lelket és segít jobban megérteni önmagukat és a világot. Bár a technológia folyamatosan változik, a könyvek értéke örök marad.

De mégis miért írtam ennyi mindent az olvasásról? Pont amiatt, hogy felkapd a fejed arra, hogy mindezt az iskolánkban is megteheted. Van könyvtárunk, ahol akár magadban, akár csoportban is mehetsz olvasni, kikölcsönözni egy- egy jó könyvet, legyen az szépirodalom, vagy éppen a kötelező olvasmány, de nagyon jó szakkönyveket is találhatsz iskolánk könyvtárában. De akár már azt is megteheted, hogy a portánk mellett található könyvespolcra elveszel egy könyvet, ami „megfogta” a szemed, szíved és úgy érzed, hogy szívesen elolvasnád. Valamint, ha otthon olyan könyved van, ami csak már porosodik és legszívesebben megválnál tőle, akkor itt a lehetőséged, hiszen erre a polcra te is hozhatsz könyveket, ami esetleg másnak is megtetszhet és szívesen elolvasná.

Remélem tudtam segíteni abban, hogyha esetleg nem szeretnéd annyira az olvasást, akkor megszeresd a könyveket és az olvasást! Járj a könyvtárba és kölcsönözz jó könyveket! Olvass! Valamint használd ki a lehetőséget, hozz és vigyél el könyvet a porta melletti könyvespolcunkról! Olvass!

Mészáros Emese Szonja 11. b

Lányok Napja a Maklári Boschban

Április 23-án a Lányok Napja program keretében a maklári Robert Bosch Automotive Steering Kft.-be látogattak a tizenegyedikes lányok. A vállalat főként autóiipari kormányrendszerek gyártásával és fejlesztésével foglalkozik, és több mint 100 autógyártónak szállít alkatrészeket személyautókhoz és teherautókhoz is. Évente több millió terméket gyártanak, és a telephely a térség egyik legnagyobb munkaadója.

A fogadás után rövid programismertetővel indítottuk a napot, majd négy különböző osztály női vezetője mesélt a munkájáról, tapasztalataikról és arról, hogyan kerültek magasabb pozícióba. Ezután két csapatra osztottak bennünket. Az első csapat elindult a gyártás folyamatát megtekinteni, a második pedig kvízzjátékkal és a híres elektromos kormánymű alkatrészeinek megismerésével töltötte idejét, ezt követően cseréltünk. Az ebédszünetet újabb női dolgozókkal töltöttük, akiktől rengeteg érdekes dolgot tudhattunk meg. Délután körökben ülve kérdezhettünk a továbbtanulási lehetőségekről és a korábban számunkra kevésbé ismert termelési területekről. A beszélgetés után ismét csoportokba rendeződtünk, és ezúttal a termékfejlesztési és a terméktesztelési részlegbe nyerhettünk betekintést, majd egy rövid pihenő keretében társasjátékokon keresztül ismerhettük meg a gyár működését. A napot egy lezáró értékeléssel fejeztük be, ahol kiosztották az okleveleinket és mindenki személyre szóló ajándékot kapott.

Köszönjük szépen ezt a lehetőséget, amely tanulságos és inspiráló program volt a matematika, informatika és természettudományok iránt érdeklődők számára.

Horváth Laura 11. a

Legyünk tudósok

Nemzeti Tudósképző Akadémia

Az Egri Területi Képzési Központ 2022 óta koordinálja a térség orvosbiológiai és élettani kutatások iránt érdeklődő tehetséges diákjainak munkáját. A központot Dr. Veresné Kis Krisztina tanárnő vezeti és nyolc középiskola több, mint 200 diákjának és 15 pedagógusának kínál lehetőséget gyakorlati foglalkozásokon, előadásokon, kórházlátogatáson, országos központokban laborgyakorlatokon, nyári táborokban való részvételre. A diákok és a pedagógusok évente két alkalommal, Szegeden, Nobel-díjas kutatókkal találkoznak, ismerkednek az egyetemi képzésekkel, az NTA felsőoktatásban kínált lehetőségeivel. Az egri központban olyan gyakorlati ismereteket sajátítanak el, amelyek az emelt szintű biológia követelményrendszerére épülnek. Az idei tanévben a tanulók növényi és állati szöveteket vizsgáltak mikroszkópban, vesét, gégét, sertés szemet, csirkefejet boncoltak. Kémiai kimutatási és enzimkísérleteket végeztek, kromatográfiás módszerekkel és gélelektroforézissel ismerkedtek. Négy alkalommal vettek részt kórházlátogatáson, ahol az egészségügyi területen dolgozók munkájába tekintettek be, miközben mélyítették anatómiai, emberélettani ismereteiket. Magyar kutatók munkájába tekinthettek be, akik a diákok számára érthető módon hozták közelebb a biológiai folyamatokat, terápiás eljárásokat. Mindezek nagyszerű lehetőséget kínálnak arra, hogy a tudományt már középiskolás korban testközelbe hozzuk, a kutatók életútján, kutatásain keresztül lássunk bele a tudomány izgalmas mélységeibe, összetettségébe. A központban folyó munka elismeréseként a Nemzeti Tudósképző Akadémia által létrehozott díjat, a „Hónap Díjazottja” elismerést, a Legjobb tanár kategóriában három pedagógus érdemelte ki. Az NTA vezetősége Murányi Mária Beáta, Siposné Vermes Blanka és Dr. Szarvas József területi központban végzett támogató munkáját díjazta. Az iskola igazgatója és a központ vezetője adta át az ezzel járó oklevelet és üvegplakettet a pedagógusoknak. /Részletesen a következő cikkben./

Elismerések a Nemzeti Tudósképző Akadémiától

A Nemzeti Tudósképző Alapítvány új kezdeményezése egy olyan tanári díj létrehozása, amelyben nemcsak Szent-Györgyi vezető tanárok részesülhetnek tanár díjban, hanem azok a pedagógusok is, akik a területi központokban folyó munkát aktívan segítik. Az Egri Területi Központban végzett támogató tevékenységéért november hónap Kiváló Szent-Györgyi Tanára Murányi Mária Beáta lett. A biológia-kémia szakos tanárnő negyvenedik éve van a pedagógus pályán. Innovatív szemléletét, folyamatos törekvését a megújulásra az is mutatja, hogy az Egri Területi Központ megalakulása óta segíti a központban folyó munkát. Tanítványainak ajánlja a képzési lehetőséget, segíti a regisztrációt, tájékoztatja őket minden aktuális lehetőségről. Az általa tanított csoportokból összegyűjti a diákokat és továbbítja az információkat a kórházlátogatásokról, Nobel-díjas találkozóról. A gyakorlati foglalkozások rendszeresen résztvevője, ahol segíti nemcsak saját, hanem a más iskolából érkező tanulókat is a feladatok elvégzésében, a laboreshozók, bonceszkozók használatában. A tanárnő munkája nemcsak a diákoknak, hanem a foglalkozást irányító vezető tanárnak is óriási segítséget jelent.

Gratulálunk a díj elnyeréséhez és továbbra is számítunk Murányi tanárnő segítségére és lelkes hozzáállására!

A tanárnővel készített részletes interjú az alábbi linken érhető el: <https://www.edu-sci.org/nemzeti-tudoskepzo-akademia/dijazottjaink/A-Honap-Szent-Gyorgyi-Tanarai/Kivalo-Szent-Gyorgyi-Tanar-dij-Muranyi-Maria-Beata>

A Nemzeti Tudósképző Akadémia vezetősége december hónapban Siposné Vermes Blanka tanárnőt díjazta a hónap Szent-Györgyi Tanaraként. Az oklevél és a díj átvételére december 10-én került sor. A tanárnő 2022 óta, az intézményben működő NTA Területi Központ lelkes és támogató pedagógusa, aki rendszeresen segít a foglalkozásokon. Diákjait aktivizálja a belépésre, a gyakorlatokon való részvételre, diákokat szervez kórházlátogatásokra. A novemberi Nobel-díjas találkozó plenáris ülésére több, mint ötven egrí diákot kísért. A tanárnő elkötelezett a biológia iránt, tantárgyszeretete és lelkesedése a diákokat is magával ragadja. Biológia és kémia tantárgyakból rendszeresen versenyekre készít fel, tanítványai sikeresen szerepelnek az országos tanulmányi versenyeken.

A vele készült riportot itt olvashatják: <https://www.edu-sci.org/nemzeti-tudoskepzo-akademia/dijazottjaink/A-Honap-Szent-Gyorgyi-Tanarai/Kivalo-Szent-Gyorgyi-Tanar-dij-Siposne-Vermes-Blanka>

A Nemzeti Tudósképző Akadémia január hónapban Kiváló Szent-Györgyi Tanár díjjal ismerte el Dr. Szarvas József munkáját. A tanár úr az Egri Területi Központ megalakulása óta résztvevője a programnak. Javasolja diákjait és segíti belépésüket az akadémia tagjainak sorába, részt vesz és támogatja a laborgyakorlatok megvalósítását. Többször vállalt kísérő tanári feladatokat, busznyai diákot kísért a szegedi Nobel-díjas konferencia plenáris ülésére. Lelkes, szakmailag jól felkészült pedagógus, aki szívügyének tekinti a kutatások és az orvosbiológia iránt érdeklődő diákok támogatását, tehetségük kibontakoztatását, egy-egy területen való elmélyülését.

Életútjáról a vele készült riportban olvashatnak: <https://www.edu-sci.org/nemzeti-tudoskepzo-akademia/dijazottjaink/A-Honap-Szent-Gyorgyi-Tanarai/Kivalo-Szent-Gyorgyi-Tanar-dij-Szarvas-Jozsef>

Dr. Veresné Kis Krisztina

Természettudományi Tehetséggondozó Műhely

Foglalkozásainkra az idei tanévben is vártuk a természettudományok iránt érdeklődő diákokat. A foglalkozásokhoz szükséges anyagok, eszközök beszerzését, a kirándulások költségének anyagi támogatását sikeres pályázat segítette. A Nemzeti Tehetség Program keretében az NTP-TEHETSEG-25 „Tehetségközelben” komplex tehetséggondozó programok támogatása pályázaton 3.000.000 forintot nyertünk, az ÉletEnergia című projekt megvalósítására.

A tanév során a megújuló és nem megújuló energiahordozókkal, azok felhasználásának módjaival, környezetvédelmi vonatkozásaival, az élőlények energiatermelő folyamataival, az endoterm és exoterm kémiai reakciókkal foglalkoztunk. A téma megközelítése során sokféle munkamódszert és eszközt próbáltunk ki. A diákok megtanulták a kémiai kísérleti eszközök használatát, megismerték a fény- és a sztereo-mikroszkóp működését, fejlesztették kez ügyességüket és kreativitásukat. Segítettek a nyílt napon, a foglalkoztató délutánon, a biológia verseny lebonyolításában, az iskolakertben gyomláltak, metszettek. Megtanulták hogyan kell kéreglenyomatot készíteni, kristályokat növesztettek, mézeskalácsot sütöttek, karácsonyi és húsvéti dekorációt készítettek. Látogatást tettek a visontai Mátrai Erőműben, ahol megismerték azokat a műszaki megoldásokat, amelyek segítségével a lignitből villamos energia

lesz. A várműhely foglalkozásán megtudták, hogy Mátyás király idején mivel fűtöttek, majd kályhacsempe motívumokat faragtak. Felkeresték Demjénben a biomassza és a naperőművet. A Szilvásvár környéki erdőben ismerkedtek az erdők természetvédelmi jelentőségével és gazdasági hasznával. A következő tanévben újabb érdekes kísérletekkel, üzemlátogatásokkal, kirándulásokkal folytatjuk a munkát.

Várjuk szeretettel foglalkozásainkra a régi és új tagokat!

Dr. Veresné Kis Krisztina

Előadások szárnyán

Gimnáziumunk törekszik arra, hogy a diákok tartalmas, érdekes előadásokon vehessenek részt különböző területeken. Nagyon sok előadást tekinthettek meg az iskolánkban az idei tanévben is, amellyel mélyíthették tudásukat, esetleg inspirációt szereztek.

A tavaszi előadások közül íme két írás egy-egy előadásról.

Dávid és Góliát- avagy küzdelem a tumorok ellen

Május 14-én Dr. Kiricsi Mónika tartott előadást a nanorészecskék és a tumorkutatás összefüggéseiről Dávid és Góliát- nanorészecskékkel a tumorok ellen címmel.

A Szegedi Tudományegyetem Biokémiai és Molekuláris Biológia Tanszékének habilitált egyetemi docense évek óta kutatja, milyen módszerekkel lehetne a tumorsejteket elpusztítani nanorészecskék segítségével. Kutatásaik során azt vizsgálják, hogy milyen biokémiai, molekuláris és sejtbiológiai változások történnek a tumoros sejtekben és azok környezetében nanorészecskék hatására. Feltérképezik és próbálják megérteni a nanorészecskék mechanizmusát, a jelátviteli útvonalakat. Többféle nanorészecskékkel dolgoznak és értékelik hatékonyságukat. A kísérleteket során rákos és nem rákos sejtútvonalakat vizsgálnak és nagyon ígéretesek az állatkísérleteik.

A szakember a középiskolások számára is érthető, érdekes előadása segít megérteni, hogyan működnek a sejtek, mennyire fontos ismerni a sejtekben zajló biokémiai folyamatokat, hiszen ezek megértése nélkül nem vehetjük fel a harcot Góliáttal.

Sárneczky Krisztián a Dobó vendége volt

Különleges vendéget köszönthettünk 2026. május 14-én a Dobó Természettudományos Önképzőkörben:

Sárneczky Krisztián csillagász, kutató tartott előadást iskolánkban „Egy bolygóvédelmi szakember hétköznapijai” címmel.

Az előadás során bepillantást nyerhettünk a kisbolygók és üstökösök kutatásának világába, megismerhettük a bolygóvédelem jelentőségét, valamint azt is, hogyan dolgoznak a csillagászok egy nemzetközi kutatói hálózat részeként. Köszönjük az izgalmas és inspiráló előadást, valamint a sok érdekes történetet és tapasztalatot!

Vendégünk volt Dávid Gyula

Egy másik igazán érdekes, különleges előadással is gazdagodott a Dobó Természettudományos Önképzőkör programja.

Vendégünk Dávid Gyula, az ELTE TTK Fizikai és Csillagászati Intézetének kutatója volt, aki „Határtalan világegyetem” című előadásával lenyűgöző utazásra hívta hallgatóságát.

Az előadás során betekintést nyerhettünk abba, hogyan gondolkodtak az emberek az Univerzumból az ókortól egészen napjainkig. Szó esett a világegyetem végeességének és végtelenségének kérdéséről, Einstein elképzeléseiről, valamint a modern kozmológia legizgalmasabb felvetéseiről - még a multiverzum gondolata is előkerült!

A diákok és tanárok egyaránt nagy érdeklődéssel hallgatták az előadást, amely nemcsak tudományos szempontból volt rendkívül izgalmas, hanem gondolatébresztő is. Köszönjük Dávid Gyulának az inspiráló előadást és az érdekes gondolatokat!

Köszönjük minden érdeklődőnek a részvételt, és várunk mindenkit a Természettudományos Önképzőkör következő programjaira is!

Forrás a honlapunk

A ballagó osztályokhoz

Kedves ballagó osztályok!

A mostani évben nemcsak az iskola folyosóját hagyjátok magatok mögött, hanem mindazokat a boldog, izgalmas, esetleg kicsit szomorúbb, esetleg a nagy örömmel telt pillanatokot is. Mind a diáknapi izgalmai, a versenyek, a hosszú órák, a kirándulások az osztállyal, az évnitó, évváró ebben az iskolában már a múlt ködjében lesznek, amire boldogan gondolunk majd vissza. Emlékeket őriztek majd, amelyek nagy hatással voltak a középiskolai életetekre, sőt talán még azon is túl. De, ne feledjétek, ezek a pillanatok kísérik tovább titeket arra az útra, amire most léptek.

Az előttetek álló jövő tele van lehetőségekkel. Lesznek benne kihívások, izgalmak, néha még nehezebb napok is, de gondolatok arra, hogy honnan indultatok és hova kerültetek. Lesznek olyan döntések, amelyeket már egyedül kell meghoznotok, és lesznek amelyekben számíthatsz másokra is, de ilyen az élet, igaz? Minden, amin keresztülmentél, egy tapasztalat lesz, amely később erősebbnél is erősebbé tesz titeket. Megéri hinni magatokban, még akkor is amikor az út bizonytalannak tűnik. Sosem késő helyrehozni vagy változtatni.

Az iskola falai számotokra otthont adott, hisz itt töltöttétek majdnem minden napotokat. Őrizzétek meg emlékét, és egymásét is, hisz az együtt eltöltött idő nyomot hagy az ember szívében. A siker nemcsak abban mérhető, hogy matematikából milyen jegyet kaptok, hanem hogy az életben milyen emberré váltok, másokkal hogyan és milyen kapcsolatot sikerül teremteni.

Kívánom számotokra, hogy az életetek élménnyel és sikerrel telített legyen. Merjétek lépni és döntést hozni, még ha néha nehéz is. Legyetek boldogok és próbáljatok pozitívan gondolkodni, hisz néha egy-két dolog elromolhat, de sosem késő változtatni azon. Próbáljatok néha az élet legkisebb dolgainak is örülni.

Sok boldogságot, sikerekben gazdag éveket és szép jövőt kívánunk nektek!

Mészáros Emese Szonja 11.B.

Ballagás

A ballagás az iskola egyik legteljesebb, legmozgalmasabb és legérzelmesebb napja, amikor az épület teljesen átalakul. Nemcsak a termek, hanem az egész iskola ünneplőbe öltözik: folyosók, bejáratok, lépcsőházak, mindenhol fenyőágak, orgona és színes virágok jelennek meg. Az iskola ilyenkor nem egyszerűen egy tanulás helyszíne, hanem egy közösen feldíszített tér, amelyben minden apróság egy búcsú része.

Az év egyik legkülönlegesebb napja. Ilyenkor az egész épület megváltozik, mintha egy pillanatra kilépne a hétköznapiakból. Nemcsak a termek, hanem minden folyosó, minden sarok ünnepi hangulatot kap, és az ember már reggel érzi, hogy ez a nap más, mint a többi.

A levegőben keveredik a virágok illata és a parfümök sokfélesége, és ez az elegy valahogy azonnal felismerhetővé válik: ez a ballagás illata. Nem harsány, mégis betölti az egész iskolát, és később is elég egy pillanat, hogy visszahozza ezt az érzést.

A ballagás közben minden egyszerre van jelen: a nevetés, a hangos beszélgetések, az ölelések és a gyorsan kimondott búcsúszavak. Nem csendes nap ez, inkább egy folyamatosan mozgó, zajos, élő búcsú, ahol mindenki próbál egyszerre jelen lenni a pillanatban és már egy kicsit előre is gondolni.

És közben ott van valami kimondhatatlan is. Az, hogy ez nem csak egy esemény, hanem egy lezárás. Egy korszak vége, amihez évek emlékei kötődnek. Ugyanazok a helyek, ugyanazok a megszokott utak, amelyek most hirtelen más jelentést kapnak.

Mégsem csak szomorúság van benne. Inkább egy furcsa kettősség: a búcsú nehézsége és a közös emlékek ereje egyszerre. Ahogy az ember végignéz az iskolán, amit együtt élt meg az osztálya, rájön, hogy ez a hely nem csupán egy épület volt, hanem egy időszak, ami most lassan átkerül az emlékezetbe.

Szekrényes Flóra Panka 11.b

Egy korszak lezárása

Kedves Diáktársam!

A gimnazisták életében egyszer csak eljön az a pillanat, amikor érettségi vizsgák keretében számot adnak tudásukról. A gimnázium első évétől hallhatunk az érettségiről, hol tanárok, hol diákok mesélnek róla. Mindenki izgul, hiszen az egyetemi felvételihez minden pontra szükség van. Talán nem is lehet leírni azt az érzést, amit az érettségi okoz, hiszen mindenki máshogy éli meg a tavaszi vizsgaidőszakot. Az írásbeli után megkezdődött a szóbelikre való felkészülés. Az emelt érettségizőknek pedig június elején indultak a szóbeli vizsgák.

Belegondolni is érdekes, hogy vajon mennyi áttanult éjszaka, kinyomtatott tananyag, lemondott találkozó, teleírt papírlap, megnézett Zanza-tévés videó áll az érettségi mögött. És amit a legnehezebb felfogni, ha az a sok befektetett idő nem térül meg, úgy ahogy szeretnénk. Egy sikertelennek gondolt érettségi azonban nem jelenti azt, hogy minden elveszett. Manapság rengeteg lehetőség van az újrakezdésre és a tervek megváltoztatására. Ha bárki úgy érzi, hogy nem találja a helyét a világban a gimnázium után, akkor sem kell elkeseredni. Mindig, mindent meg lehet oldani. Ha nem is elsőre, majd másodjára jobban fog sikerülni. Az életben vannak nehezebb és könnyebb pillanatok is. A rosszabb időszakot egy sokkal jobb fogja követni.

Közeleg a nyári szünet, a kötöttségek nélküli időszak. A diákok befejezik az aktuális évfolyamot, a végzősök a középiskolai tanulmányainak vége. Vége a tanévnek, és soha nem lesz még egy olyan év, mint az idejé. Vannak, akik tanulással töltik a nyarat, vannak, akik rá se néznek a tankönyvekre. Egy biztos: egy időre vége a koránkelésnek, a dolgozatoknak, a feleléseknek. A tanuló Instagramm-sztorikat felváltják a nyaralós, lazulós posztok. Akkor is menő vagy, ha idén nem mész külföldre, ha csak egyszer mész el nyaralni, ha egy eldugott faluban nyaralsz, vagy ha nem jutsz el idén sehová. Élvezd a nyarat, és kapcsolódj ki! Ha szorongó ember vagy, csak ülj ki a természetbe, olvass, találkozz a barátaiddal, de legalább augusztusig ne gondold nagyon az iskolára!

Végezetül hadd meséljek el személyes emléket: annak idején, mikor alsó tagozatos voltam, minden évben felírtuk a V A K Á C I Ó szó betűit a táblára. Az utolsó héten kezdtük el a rajzolást, és minden betű más és más dizájnt kapott. Ezek az élmények, a közös alkotás maradandó számomra.

Élményekben gazdag nyarat kívánok mind az érettségizőknek, mind az alsóbb évfolyamosoknak!

Szeretettel: Lénárt Liliána 11.a

Összetartozunk

Június 4-e örökre a magyar összetartozás szimbóluma marad.

Június 4. nem csak egy dátum a történelem lapjain. Ez a nap emlékeztet bennünket arra, hogy a magyarság ereje mindig az összefogásban rejlett. A Nemzeti Összetartozás Napja nem a fájdalomról szól csupán, hanem arról a láthatatlan, mégis elszakíthatatlan kötelékről, amely összeköti a magyar szíveket határokon innen és túl.

A történelem viharaiban sokszor próbálták szétszakítani nemzetünket, de a közös nyelv, a kultúra, a hagyományok és az egymás iránti érzett felelősség mindig erősebbnek bizonyult minden határnál. Június 4. arra tanít bennünket, hogy a magyarság nem földrajzi kérdés, hanem lelki közösség.

Ma különösen fontos kimondani: csak együtt lehetünk erősek. Az összefogás nem pusztán szó, hanem a jövő záloga. Amikor figyelünk egymásra, amikor támogatjuk egymást, amikor nem a különbségeket, hanem a közös értékeket keressük, akkor válik valódi erővé a nemzet.

Ez a nap arra hív bennünket, hogy hidakat építsünk. Hidakat generációk között, magyar és magyar között, múlt és jövő között. Mert az összetartozás nemcsak emlékezés-felelősség is. Felelősség azért, hogy megőrizzük mindazt, amit elődeink ránk hagytak, és továbbadjuk azoknak, akik utánunk jönnek.

Június 4. üzenete ma is világos: bármerre éljenek magyarok a világban, egy nemzethez tartozunk. Egy szív, egy lélek, egy közös múlt s közös jövő köt össze bennünket.

És amíg képesek vagyunk összefogni, addig nincs olyan erő, amely megtörhetné a magyarságot.

De beszéljünk kicsit a történelmi részéről is.

Vannak dátumok a történelemben, amelyek nem csupán számok a naptárban. Olyan napok ezek, amelyek generációk emlékezetében élnek tovább, amelyekhez fájdalom, remény, hit és összetartozás kapcsolódik. Június 4. ilyen nap a magyar nemzet számára.

1920. június 4-én írták alá a trianoni békeszerződést a versailles-i Nagy-Trianon kastélyban. A döntés következtében Magyarország elveszítette területének és lakosságának jelentős részét. Városok, falvak, családok szakadtak szét egyik pillanatról a másikra. Emberek milliói kerültek új határok mögé úgy, hogy közben nyelvük, kultúrájuk, identitásuk változatlanul magyar maradt.

A trianoni döntés nem csupán politikai vagy földrajzi kérdés volt. Sebet ejtett a nemzet lelkén. Olyan veszteséget jelentett, amelynek emléke több mint egy évszázad elteltével is él a magyar emberek szívében. Június 4-e ezért a fájdalom és az emlékezés napja is.

Ám ez a nap ma már nem kizárólag a gyászról szól.

Az Országgyűlés 2010-ben június 4-ét a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánította. Ez az elnevezés mély üzenetet hordoz: a magyarságot nem lehet pusztán határokkal elválasztani. Bárhol éljenek is a magyarok a világban - az anyaországban, Erdélyben, Felvidéken, Vajdaságban, Kárpátalján vagy a diaszpóra távoli közösségeiben - egy nemzethez tartoznak.

Iskolánk is nagyon fontosnak tartja, hogy ünnepélyes keretek között emlékezzen meg erről a napról. Az idei tanévben sem volt ez máshogy. Ünneplőbe öltöztünk és emlékeztünk és éreztük, hogy az élet minden színterén mennyire fontos az összefogás, az összetartozás érzése.

Mészáros Emese Szonja 11.b

Családi interjú

Fejes Anett története jól mutatja: milyen mély és generációkon átívelő kötődés alakulhat ki egy iskola és a diákjai között.

Anett Hevesen lakott és ott járt általános iskolába. Amikor 2000-ben eljött a középiskola-választás ideje, sokáig úgy tűnt, hogy az édesanyja nyomdokaiba lép majd. Édesanyja az egri Közgazdasági Szakközépiskolába járt, és a családban sokáig az volt a terv, hogy Anett is ezt az utat választja. A fordulópont azonban egy nyílt napon érkezett el. Amikor belépett a Dobó István Gimnázium épületébe, azonnal különleges érzés fogta el. Később kiderült,

hogy minden iskolába felvették, ahová jelentkezett, de már nem volt kérdés számára a döntés: dobós lesz! Visszatekintve úgy gondolja, ez volt addigi élete egyik legjobb döntése.

A gimnáziumi évek nemcsak élményekkel, hanem komoly felkészítéssel is szolgáltak számára. A Dobó olyan alapokat adott, amelyeknek köszönhetően később közgazdász diplomát szerzett. Matematikatanára, Homolyáné Nagy Irma mindent megtett azért, hogy tanítványai sikeresen haladjanak ezen az úton.

Osztályfőnöke Ferencné Major Klára volt, akinek ez volt az első osztálya. A diákok számára minden új volt kilencedikben, a tanárnő számára pedig az első saját osztály jelentette az új kihívást. Ahogy Anett fogalmaz: kicsit együtt tanultak bele mindenbe és együtt szoktak össze. A 12. osztály végére 34 fős igazi közösséggé formálódtak.

Az első igazán meghatározó élmény a gólyatábor volt, amelyet még a tanév kezdete előtt rendeztek Abádszalókon. A diákok vonattal utaztak Egerből, majd az abádszalóki vasútállomástól gyalog tették meg a körülbelül hat kilométeres utat a strandnál található szállásig, három napra elegendő csomagjaikkal. Már ezen az úton is látszott, milyen közösség alakul majd: mindenki segített annak, akinek szüksége volt rá.

Az osztályfőnökkel való első találkozás története máig mosolyt csal Anett arcára. A beíratkozáskor Pecsénye Pál tanár úr fogadta őket osztályfőnökként, így a nyár további részét abban a tudatban töltötte, hogy ő lesz az osztály hivatalos vezetője. Amikor azonban a gólyatábor indulásakor a vasútállomáson egy fiatal lány felállt valamire és hangosan kiabálta: „9.D., 9.D...!”, Anett odament hozzá, és természetesen, tegeződve mutatkozott be: „Szia, én 9.D-s leszek, Fejes Anett vagyok.” A válasz így szólt: „Szia, én Major Klára vagyok, én leszek az osztályfőnököd.” A pillanatnyi döbbenetet nevetés követte. Anett utólag úgy érzi, hogy ez az eset alapozta meg azt a szoros és jó kapcsolatot, amely az érettségi után barátsággá alakult.

A dobós lét számára büszkeséget jelentett. Mindig szeretett ünneplő ruhában, a piros-kék nyakkendővel végigsétálni a városban. Jó érzés volt, hogy mindenki láthatta, hová tartozik.

A 11. osztályos diáknapok újabb különleges élményt hoztak. Ekkorra az osztály már igazi csapatá formálódott. Mindenki tudta, ki miben jó, és a filmkészítés, valamint a táncpróbák ismét összehozták a közösséget, még azokat is, akik nem a központi szerepekben voltak.

Amikor Anett ezekben az években a Dobóba járt, még nem gondolt arra, hogy egyszer a saját gyerekei is ide kerülhetnek. A Dobós évekről azonban mindig mesélt nekik. A nagyobbik fia, Zsombor egy nap – hetedik osztályosként – váratlanul közölte vele telefonon, hogy éppen a Dobóban van egy osztálytársával, felvételi felkészítőn. Amikor hazaért, izgatottan mesélte élményeit: lehet, hogy olyan széken ült, ahol egykor az édesanyja is. Elmondta, mennyire tetszett neki az iskola és a terem hangulata. Ekkor döntötték el, hogy ez lesz az ő helye is.

Anett számára különösen jó érzés volt, hogy ebben a döntésben egyáltalán nem befolyásolta a fiát – Zsombor mégis ugyanazt a vonzalmat érezte az iskola iránt, amit ő annak idején. Nem is jelentkeztek más intézménybe, csak a Dobóba. Zsombort felvették, ma már 11. osztályos. Osztályfőnöke Kónya Gabriella, és az osztály diákigazgató-jelöltje is lett.

Szülőként különleges élményt jelentett számára az első szülői értekezlet. Körbejárta a folyosókat, megkereste a régi tablókat, és még a büfében is ismerős arcba botlott: Marcsi néni, akitől egykor ő maga is a szendvicseket vette. Valóságos időutazás volt számára.

A Dobóval kapcsolatban Anett mindig a „gyerekcentrikus” szót használja, és ezt ma is így gondolja. Az is megerősíti ebben, hogy olyan tanárok is emlékeznek rá, akik ugyan akkor tanítottak az iskolában, amikor ő oda járt, mégsem voltak a tanárai. De mégis tudják, mikor járt oda és melyik osztályba.

Akisebbik fia, Benjámin szintén dobóiskolagimnazista, nyolcadikosztályos. Osztályfőnöke Kovács-Paróczai Tekla, aki maga is egykori dobós diák. Anett számára ez külön öröm volt, hiszen biztos abban, hogy ő is érzi azt a kötődést, amit a Dobó jelent. Benjámin az első a családban, aki nem a hagyományos rendszerben kezdi a gimnáziumi éveit, de Zsombor és édesanyja jó tapasztalatai is szerepet játszottak a döntésében. A család eddig csak pozitív élményeket szerzett, és Anett úgy érzi, hogy a gyerekei jó kezekben vannak.

Az élményeket tovább gazdagítja egy újabb személyes kapcsolat: a gyerekeket vizuális kultúrára Anett egykori osztálytársa, Halász Noémi tanítja.

A családi hagyomány talán tovább is folytatódik: Anett öccsének kislánya, Fejes Hanna most hatodikos, és idén ő is felvételizett a kisgimnáziumba. Ha felveszik, ő lesz a következő dobós a családban.

A történet azonban már a következő generáció szemszögéből is folytatódik.

Zsombor és Benjámín számára különleges érzés, hogy ugyanabba az iskolába járhatnak, ahová édesanyjuk is járt – „egy messzi-messzi galaxisban”. Már előre tudták, melyik tablót fogják elsőként megkeresni és megnézni a végzős Fejes Anettet! Kovácsné Sipos Ágnes tanárnő és Pecsenye Pál tanár úr az édesanyjukat is tanították, és ma már őket is.

Az, hogy édesanyjuk is dobós volt, számukra egyfajta plusz felelősséget is jelentett. Tudták, hogy jól tanult, ezért bennük is ott volt a megfelelés igénye. Ugyanakkor hamar megtalálták a helyüket: jó közösségbe kerültek, új barátokat szereztek a régiek mellé.

Az első igazán közös, emlékezetes élmény számukra is a diáknapok voltak, amelyek még jobban összekovácsolták az osztályt. Külön érdekesség, hogy Zsombor diákigazgató-jelölt, Benjámín pedig várja az esetleges jelöltséget.

Szerintük jó tanáraik vannak, akikkel mindent meg lehet beszélni. Úgy gondolják, az iskola különlegességét a történelme adja, ami szerintük „menő”. Jó ide járni, és a közösséggel együtt megélni a mindennapokat.

Ha egy szóval kellene jellemezniük az iskolát, a „különleges” szót választanák, mert mindig történik valami új és egyedi. Természetesen másoknak is ajánlják az intézményt. Szerintük az, hogy az iskola ilyen hosszú ideje fennmaradt, a jó tanároknak, az összetartó közösségnek, a folyamatos odafigyelésnek és a jó vezetésnek köszönhető.

És bár vannak még gyerekes álmaik – például hogy egyszer saját maguk tervezhessék meg az órarendjüket, vagy hogy hosszabb szünetek legyenek –, egy dologban biztosak: jó dobósnak lenni.

Székényes Flóra Panka 11.b

Igazgató urat kérdeztük

A Dobó István Gimnázium neve több mint egy évszázada fogalomként vált Egerben és az országban is. Az intézmény hagyományai, tanulmányi sikerei és összetartó közössége mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a „dobósnak lenni jó” ne csupán egy szlogen, hanem valódi életérzés legyen. A következő interjúban beszélgettem Berkes Krisztián igazgató úrral hivatásról, büszkeségről, diákokról és arról, mitől válik egy iskola igazán különlegessé.

1. Mi az a három dolog az életében, amire a legbüszkébb?

Az első két helyen a két gyermekemre vagyok a legbüszkébb és nagyon büszke vagyok arra, hogy volt dobós diákként a Dobó István Gimnázium igazgatója lehetek, ami óriási megtiszteltetés a számomra.

2. Hol látja magát öt év múlva és mit remél, addigra mi változik az életében?

Öt év múlva is a Dobóban látom magam és addigra már mindkét gyermekem egyetemista lesz.

3. Ön szerint mitől lesz valaki igazán boldog a mindennapokban?

Igazán boldog attól lesz valaki a mindennapokban, hogy az élete annak minden területén rendben van, beleértve a családi és a szakmai életet, amiért sokat kell tennie mindenkinek.

4. Mit tanácsolna a fiatalabb önmagának, ha visszamehetne az időben?

Azt tanácsolnám, hogy ne csináljak semmit másképpen, mint ahogyan történt. Jól van így minden az életemben.

5. Miben szeretné, hogy 5 év múlva másképp működjön a gimnázium?

A KSH adatok szerint az országos gyereklétszám folyamatosan csökkenni fog, ezért kiemelkedően fontos, hogy a szakmai munka olyan kiváló legyen, mint a mostani és a diákok továbbra is ennyire szeressenek a Dobóba járni. Dobósnak lenni jó.

6. Ha korlátlan költségvetése lenne, mit változtatna meg először?

A tetőfelújítást befejezném, az összes nyílászárót kicserélném a komplett homlokzati felújítással együtt, a komplett fűtési rendszert kicserélném, az összes diákmosdót teljes körűen felújítanám, az udvart újra aszfaltoznám, illetve virágosítanám az egész iskolát. Egy olyan tanulói környezetet alakítanék ki, amely méltó a 21. századhoz.

7. Ön szerint mi teszi igazán „jó iskolává” a mi gimnáziumunkat?

A Dobó nem szimplán egy jó iskola, hanem egy kiváló intézmény nagyszerű tanulmányi eredményekkel, mint akár az idejében is, amelyben 6 OKTV döntősünk van 6 különböző tantárgyból, ami országosan is egyedülálló és kiemelkedően sok országos döntős versenyzőnk vannak egyéb versenyeken is. A diákjaink szeretnek ide járni, mert a dobós közösség összetartozást jelent már több mint 136 éve csak az állami fenntartásban.

---

8. Ön szerint mi a legnagyobb kihívás ma egy gimnazista számára?

Túlterheltek a mai gimnazisták, a legnehezebb feladat a számukra az, hogy jól teljesítsenek az életük minden területén és hogy bekerüljenek majd az általuk választott egyetemekre a gimnázium befejeztével.

9. Mit tehet egy diák azért, hogy igazán emlékezetes évei legyenek itt?

Vegyen részt az osztályával sok tanórán kívüli közös programban, hogy egy jó osztályközösség alakuljon ki, egyértelmű hogy tanuljon és teljesítsen a képességeinek megfelelően. Ha így tesz valaki a dobós évei alatt, akkor az itt eltöltött évek igazán emlékezetesek lesznek minden szempontból és az osztálytalálkozókon lesz mire visszaemlékezni.

10. Van olyan program vagy hagyomány, amit különösen fontosnak tart?

A dobós diáknapot és a gombavatót emelném ki. Mindkettő kiemelten fontos. A diáknap az önfeledt szórakozásról szól, egy osztály igazi összekovácsolódásáról, hogy minden összeálljon azon a napon, jól együtt kell hogy dolgozzanak egy közös célért. A gombavató azonban már egy ünnep, a iskolától való búcsú első állomása, amikor egy komoly műsorral készülnek az osztályaink, majd az osztályfőnökük feltűzi nekik a gombjukat a családjuk jelenlétében és a tanáraikkal együtt vacsoráznak.

11. Emlékszik még a saját gimnáziumi éveire?

Nagyon szép emlékeim vannak az itt eltöltött éveimről. Sajnálatos hogy a dobós osztályfőnökömmel már nem dolgozhattam együtt. Szerettem volna, de a sors máshogy akarta.

12. Hogyan kapcsolódik ki egy nehéz nap után?

Egy megterhelő nap után a legjobb érzés hazaérni, megsimogatni a kutyánkat, beszélgetni a családtagjaimmal és ha ez nem egy kora esti időpont akkor egy jó séta vagy egy kerékpározás az ami kikapcsol. Ami azonban teljesen kikapcsol egy fárasztó nap után, az egy légpuskás vagy légpisztolyos 10 sorozatos lőlapos lövészet a kertben.

13. Mi az a pillanat igazgatóként, ami a legnagyobb örömet okozta?

Az első ilyen pillanat az volt, amikor 2021-ben a diákjaink visszatérhettek az iskolába a pandémia után és a Trianon emléknapot megtarthatuk. Nagyra értékelték, hogy újra iskolába járhatnak, ami addig teljesen természetes volt a számukra. Az ünnepség végeztével mindenki az udvaron maradt és jelezniem kellett, hogy az ünnepség véget ért, ezen mindenki egy jót nevetett. A hatása alá kerültek az emléknapnak és annak hogy újra itt lehettek a Dobóban.

---

14. Ha egy napra diák lehetne itt, melyik órára ülne be szívesen?

Valószínűleg egy kémiaórára esne a választásom. Nagyon szerettem a kémiát.

15. Melyik iskolai eseményt várja minden évben a legjobban?

Személy szerint minden évben a dobós gombavatót várom a legjobban. Lenyűgöznek a végzőseink tanár-diák paródiái, minden osztály feltűzi nekem a gombját és az azt követő vacsorán pedig egy jót beszélgethetek a diákokkal, illetve a kollégáimmal.

16. Egy szóval: mit jelent Önnek ez az iskola?

Az Alma materemet, ahová szerettem járni diákként, ahová boldogan tértem vissza tanárként, ahol lehettem igazgatóhelyettes és végül immár hatodik éve igazgatóként dolgozom azért, hogy a Dobó ne csak a város és a vármegye meghatározó intézménye legyen, hanem országos hírnevet is szerezzünk ennek a méltán jó nevű gimnáziumnak.

A válaszokból egyértelműen kirajzolódik egy olyan igazgató képe, aki nemcsak vezet, hanem szívvel-lélekkel éli is az iskola mindennapjait. Számára a Dobó István Gimnázium nem pusztán munkahely, hanem hivatás, közösség és egyben személyes történetének meghatározó része. Gondolataiban egyszerre van jelen a múlt iránti tisztelet, a jelen iránti felelősség és a jövőbe vetett bizalom. Ez a szemlélet az, ami biztos alapot ad ahhoz, hogy az iskola továbbra is megőrizze értékeit, miközben képes alkalmazkodni a változó világhoz, és inspiráló közeget nyújtani a következő generációk számára.

Szekrényes Flóra Panka 11.b

Interjú Murányi Beáta tanárnővel

Négy évtized a katedrán számtalan emléket, kihívást, sikert és tanulságot jelent. Murányi Beáta tanárnő generációk életét formálta biológia- és kémiatanárként, miközben nemcsak tudást adott át, hanem példát mutatott kitartásból, hitelességből és emberségből is. A következő interjúban megtudhatjuk pályafutásának legemlékezetesebb pillanatait és tanítás örömeit és nehézségeit.

Melyik tanév volt a legemlékezetesebb az Ön számára?

A 2011-2012-es tanév, mert abban az évben az akkori osztályommal megnyertük a diáknapot. A zeredményhirdetés előtt a sok rohangálás és intézni való közepette baleset ért, elestem az udvaron, mentőt kellett hívni, ami pont akkor kanyarodott be az iskola udvarára, amikor kihirdették, hogy mi vagyunk a nyertes osztály. Az osztály örömeiben ugrált, miközben engem elvitt a mentő a sürgősségre. Szerencsére nem történt komolyabb sérülés, nem kellett összevarrni a sebet, de napokig csak sántikálva tudtam menni. Ezután sokáig azzal poénkodtam, hogy én a véremet adtam a diáknapi győzelmünkért.

Mi volt a legnagyobb kihívás, amellyel pedagógusként szembesült?

Amikor kikerültem az egyetemről 1986-ban nem találtam gimnáziumi tanári állást. Akkor Tatabányán laktunk és az ottani Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközépiskolában és Szakmunkásképzőben tudtam elhelyezkedni. Élelmiszer, vegyi-kozmetika, műszaki cikkek és lakberendezési cikkek áruismeretét tanítottam a kevés kémia és biológia óráim mellett. Meg kellett tanulnom a tananyagot, hiszen az egyetemen én nem ezeket a tárgyakat tanultam. Csak néhány órával jártam a gyerekek előtt, ráadásul egyszerre két élelmiszer-eladó osztályban voltam osztályfőnök. Több, mint 60 gyerek ügyes-bajos dolgait heti szinten intézni..., ma már nem is tudom, hogy voltam rá képes.

Mi volt a legfurcsább kérdés, amit valaha egy diák feltett Önnek?

Sok furcsa kérdést kaptam a 40 éves pályafutásom során, nem tudnék egyet konkrétan kiemelni, de furcsa választ az én kérdéseimre igen. Az egyik ökológia dolgozatban az volt a kérdés, hogy írják le a tanulók az üvegházhatás lényegét. Az egyik válasz a következő volt: „Éjszaka a hidegben a növényeket beviszik az üvegházba, hogy ne fagyjanak meg.” Teljesen logikus, igaz?

Melyik biológiai vagy kémiai jelenséget találja a mai napig a leglenyűgözőbbnek?

A növények életműködéseit. Az elmúlt évtizedekben lebecsültük őket, mert az életfolyamataik nem olyan látványosak, mint az emberek vagy állatok élettevékenységei. Kész csoda, ahogy a felvett szén-dioxidból és vízből meg némi ásványi sóból elő tudják állítani a testfelépítésükben részt vevő összes anyagot. Ráadásul a növekedésük iránya ellentétes a gravitációval. Kiderült, hogy kémiai anyagokkal és elektromos jelekkel kommunikálni is tudnak, amelyek megfelelő eszközök segítségével hallhatóvá tehetőek. Lehet, hogy egyszer majd megértjük, mit üzennek egymásnak vagy nekünk?

Mi az a tudás vagy készség, amelyet minden diáknak fontos lenne elsajátítania?

A biológiában és a kémiában nagyon fontos az összefüggések meglátása, hogy ne külön tantárgyakban gondolkodjanak a diákok, hanem amit megtanultak pl. kémiából, azokat az ismereteket tudják alkalmazni biológiából is és fordítva. A kettő nem működik egymás nélkül. Fontosnak tartom a lényeglátás és a gondolkodási képesség fejlesztését is, hiszen ezekre az érettségi vizsga során, munkaerőpiacon és a mindennapi életben is nagy szükség van.

Melyik tanulmányi kirándulásra emlékszik vissza a legszívesebben?

A 2010-2011-es tanévben arra a 2 napos terepgyakorlatra, amelyet a Mátrába, a Sás-tóhoz szerveztünk. Az akkori biológia tagozatos osztályommal voltunk ott. Nagyon jó szállásunk volt a tóparton, együtt főztünk, biológiai aktivitit játszottunk, rengeteget nevtünk, sokat túráztunk, ismerkedtünk a Mátra élővilágával egy alaposan felkészült szakvezető segítségével. De volt benne kihívás is. A Kékes-tetőről indultunk lefelé a fekete jelzésű sípályán. Elég meredek volt az út, és ott derült ki az egyik diákról, hogy mozgáskoordinációs zavara és tériszonya van. Mivel egyirányú útvonal volt, nem hagyhattuk ott valakivel, hogy majd visszafelé csatlakozik. Le kellett hozni a gyereket a Kékesről: én mentem elől, ő szorosan mögöttem, fél karommal féloldalasan tartottam a kb. 70 kg-os testét, miközben igyekeztem úgy rakni a lábamat, hogy ne essünk el. Közben folyamatosan tartani kellett benne a lelket, hogy minden rendben lesz, együtt meg fogjuk csinálni.

Mit gondol, mi a jó tanár legfontosabb ismérve?

A magas szintű szakmai felkészültség mellett fontosnak tartom a rugalmasságot és az empátiát. A rugalmasságot azért, mert adódhatnak váratlan helyzetek a tanórákon, amelyek felboríthatják az óratervet, és akkor rögtönözni kell. Nálam többször is előfordult ilyen eset az évek alatt. Az empátia azért fontos, hogy tudjunk egy kicsit a diákok szemével rálátni magunkra, a munkánkra vagy megérteni, mi motiválja őket, jobban az igényeikre szabni a módszereket, órai tananyagot.

Van olyan tanács, amit a diákjainak újra és újra elmondott?

Több is van, de talán a leggyakrabban azt mondtam, hogy minden nap, amikor hazamennek a suliból ne a másnapi tananyagot vegyék elő, hanem nézzék meg, mi volt aznap az órákon. Még frissek az emlékek és így könnyebben rögzül minden információ, és ha legközelebb előveszik a tananyagot, az már csak ismétlésnek számít, amihez kevesebb energia kell. Van olyan volt tanítványom, aki ezt még az egyetemen is alkalmazza.

Mit tanult a diákjaitól az évek során?

Némi lazaságot, rugalmasságot. Mindig is maximalista voltam és ragaszkodtam ahhoz, amit az adott órára beterveztem. Sokszor szembesültem vele, hogy az ember tervez, de a megvalósítás több tényező miatt nem a tervek szerint alakul. Megtanultam, hogy ettől még nem dől össze a világ és nem leszek tőle rossz tanár. Sőt, a diákok nagyon hálásak voltak, ha figyelembe vettem az ő igényeiket is.

Ha egyetlen mondatban kellene összefoglalnia a tanári pályáját, mi lenne az?

A munkám során mindig a hitelességre törekedtem: olyan hiteles, korszerű ismeretek átadására, amelyeket én magam is alkalmazok a mindennapi életben.

Mi az, amire a legbüszkébb a több évtizedes munkája során?

Arra, hogy a 40 éves pályafutásom alatt több mint ezer olyan tanítványom van, akik biológiából vagy kémiából tanultak tovább: orvosok, gyógyszerészek, gyógytornászok, biológusok, fogorvosok, biomérnökök, élelmiszermérnökök, védőnők, szülésznők, vegyészek, környezetmérnökök, vadgazdamérnökök, erdőmérnökök, kertészmérnökök, mezőgazdasági mérnökök, növényorvosok, tanárok, borászok, kutatók lettek. Ezért érdemes csinálni, hálás vagyok azért, hogy hozzájárulhattam a továbbtanulásukhoz.

Hányszor hallotta élete során azt a mondatot, hogy „Tanárnő, ezt úgysem fogjuk használni az életben”?

Nagyon sokszor, főleg kémiából. Aztán próbáltam olyan, az életből vett gyakorlati példákon át bemutatni, hogy adott jelenséggel, folyamattal hol találkozhatnak, és az miért fontos, hogy arról tudjanak. Ha megértést ad az ember egy témával kapcsolatban, akkor egyre kevesebbszer teszik fel ezt a kérdést.

Mi volt a legviccesebb kifogás a házi feladat hiányára?

A következő eset annyira vicces volt a számomra, hogy a nevetéstől még a könnyem is kicsordult: egyik tanuló azt mondta, hogy ő előző nap megcsinálta a házi feladatot, de a család kutyája szétrágta a füzetet. Behozott néhány fecnit is, ami a füzetből származott.

Mi az a mondat, amit valószínűleg több ezerszer mondott ki tanári pályafutása alatt?

„Szereljetek szájjárat!” vagy „Kérjél szájjárat karácsonyra/szülinapodra/gyereknapra!” Ugye ez a hallgass már el című klasszikus felszólítás humorosabb formája.

Mit üzenne a jelenlegi diákjainak 20 évvel a jövőből visszatekintve?

Talán azt, hogy soha ne hagyják abba a tanulást. A világ nagyon gyorsan változik, és a véleményem szerint a jövőben azok fognak jól boldogulni, akik sokoldalúak, többféle területen szereznek végzettséget, jó a gyakorlati érzékük és nem ijednek meg a kihívásoktól, amelyekkel életük során találkozhatnak majd.

Murányi Beáta tanárnő válaszaiból egy olyan pedagógus képe rajzolódik ki, aki mindig nyitott volt az új kihívásokra, figyelemmel fordult diákjai felé, és szakmai tudását a lehető legmagasabb színvonalon igyekezett átadni. Történetei egyszerre szórakoztatóak, tanulságosak és inspirálóak, üzenete pedig időtálló: a tanulás, a kíváncsiság és a fejlődés egész életünkön át elkísér bennünket. Köszönjük a munkáját, és további sok örömet, jó egészséget kívánunk neki!

Szekrényes Flóra Panka 11.b

Interjú Urbán Gergő tanár úrral

Ezúttal Urbán Gergő tanár úrral beszélgettem, aki nemrég csatlakozott iskolánk tanári karához. Bár a tanári pálya nem volt számára egyértelmű választás a kezdetekben, az évek során szerzett tapasztalatok és élmények végül megerősítették abban, hogy jó úton jár. Interjúnkban mesél a kezdetekről, inspirációkról, és arról is, hogyan látja a tanítást és a diákokat.

1. Mióta tanít, és miért döntött a tanári pálya mellett?

2025 januárjában fejeztem be a tanulmányaimat az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen. A diploma megszerzése után egy évig az egri Főegyházmegyei Könyvtárban dolgoztam, majd ez év februárjában kezdtem el tanítani itt, a Dobóban.

A tanári pálya választása nem konkrét elképzelésként jelent meg a középiskolai éveim során. Mondhatnám azt is, hogy hirtelen felindulásból történt. Középiskolában szakmát szereztem, de a műszaki vonal nem igazán érdekelt, sokkal inkább vonzottak a történelmi, filozófiai és szépirodalmi munkák. Emellett éreztem, hogy az emberek előtti beszéd és előadás mindig könnyedén ment, és jól is éreztem magam közben. Így alakult, hogy végül 2019-ben jelentkeztem több tanári képzésre is, amelyek közül az egri egyetem lett a befutó. Az egyetemi évek alatt sokszor változott az elhatározottságom, de a tanítás során szerzett pozitív tapasztalatok végül megerősítettek abban, hogy jó pályán vagyok.

2. Volt olyan tanára, aki inspirálta? Ha igen, mivel?

Igen, volt. Mily' meglepő: a történelem- és a magyartanáraim. Az előbbi a kreativitásával és a tantárgya iránti lelkesedésével, az utóbbi pedig az eltökéltségével, igazságérzésével és alázatosságával hatott rám. Tőle kaptam azt a tanácsot is, hogy bárhol is vagy az életben, az, hogy hogyan teljesítesz, nagyrészt rajtad múlik. Annyi siker ér, amennyit beleteszel.

3. Milyen volt Ön diákként?

Nem a legjobb - de ami érdekelt, abba nagyon bele tudtam mélyedni.

4. Volt olyan tantárgy, amit diákként kevésbé szeretett?

A legtöbb reáltantárgy, de leginkább a különböző szakmai tárgyaink, mint az anyagismeret, elektronika vagy gyártásismeret. Ahogy sejthető, kevés bennük a lírai én és a mélyfilozófia.

5. Mi volt a kedvenc iskolai élménye?

Azok a pillanatok, amikor egy-egy tanórán tényleg „összeállt” valami - amikor nem csak tanultunk, hanem meg is értettünk valamit.

6. Ha nem tanár lenne, mivel foglalkozna szívesen?

Könyvrestaurátor. A könyvtári munkám során rengeteg olyan könyvvel találkoztam, amelyeken ilyen javítási munkálatokat végeztek. Szerencsémre láthattam restaurátorokat munka közben, és egyből megfogott a munka precizitása és maga a tárgy. Bár sem képesítségem, sem különösebb kezűgyességem nincs hozzá, mégis vonzó számomra az a gondolat, hogy egy több száz éves kódexen dolgozva nemcsak a szöveget, hanem a készítő, a másoló vagy a tulajdonos történetét is „olvashatja” az ember - akár egy margóra vetett gondolatfoszlányon keresztül.

7. Milyen hobbijai vannak?

Nagyon kezdő szinten játszom néhány hangszeren (gitár, trombita), ami kikapcsol, emellett olvasok, leginkább szépirodalmat. Az elmúlt években az analóg fényképezés is érdekel, így ebben is elmerültem. Sportolni nem igazán szeretek, de a természetjárás/túrázás egész évben jelen van a hétvégéim során, amit gyakran fotózással kötök össze.

8. Miért választotta a Dobót?

Az első válaszomból már látható, hogy nem tudok igazán romantikus történetet elárulni ezzel kapcsolatban. Nem volt korábbi kötődésem az iskolához, egyszerűen egy jó lehetőség adódott, amit örömmel fogadtam el. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne kötődnek már most az intézményhez: jó közösséget látok itt, szorgalmas, kíváncsi, értékes diákokkal. Öröm számomra, ha Dobós tanárként hivatkozhatok magamra a jövőben.

9. Hogyan látja az itteni közösséget?

Pozitív, támogató közösségnek látom, ahol a diákok nyitottak és érdeklődők.

10. Milyen tapasztalatai vannak eddig a Dobós-élettel kapcsolatban?

Eddigi rövid ittlétem során a dobós élményeim a Dobó Bál és a Diáknap előkészületei voltak. Kifejezetten élveztem, örültem a diákok sikereinek és a kreatív megoldásaiknak. Várom a következő hasonló alkalmakat.

11. Mit szeret a legjobban abban a tantárgyban, amit tanít?

Az általam tanult tárgyak közül leginkább az irodalom tanítása áll hozzám közel, de ez nem jelenti azt, hogy a történelem tanítása ne lenne ugyanolyan élvezetes számomra. A történelem-etika-irodalom hármassága komplex módon egészíti ki egymást. A történelem tanítása során az a célom, hogy a diákok átfogó képet kapjanak egy adott korszakról, és megértsék, hogy az emberek mit és miért tettek. Ehhez elengedhetetlen a korszellem megértése, amit az irodalom és a filozófia tesz igazán átélhetővé. Például egy 18. századi francia polgár gondolkodásába könnyebb belehelyezkedni, ha olvassuk Voltaire műveit, miközben a forradalom előtti feszültség egyre inkább érezhetővé válik. A történelem tanításban nem az az abszolút siker, hogy a diákok tudják, mikor volt a mohácsi csata vagy a francia forradalom, hanem az, ha felismerik a mintázatokat, és bele tudják képzelni magukat egy adott korszak világába.

12. Melyik történelmi személlyel ülne le beszélgetni?

Albert Camus-vel. Miért? Itt az ideje elolvasni néhány munkáját!

13. Ha visszautazhatna az időben, melyik korszakba menne el egy napra?

A 20. század eleji Budapestre. Összebarátkozni Kosztolányiékkel, és eltölteni egy napot az irodalmi köreikben igazán inspiráló lenne. Na, meg a korabeli mozik hangulata is.

14. Milyen tanácsot adna a mostani középiskolás önmagának?

Kicsit engedje el jobban önmagát, élvezze igazán a középiskolai éveit, mert ilyen csak egyszer van az életben.

15. Van valamilyen mottója vagy idézete, ami közel áll Önhöz?

„Nagy tapasztalatra lehet szert tenni falun, csak olvasni kell... olvasni, minél többet olvasni!” - Bulgakov

Válaszaiból egy elhivatott, gondolkodó és egy nyitott embert ismerhettünk meg, aki nemcsak tudást szeretne átadni, hanem szemléletet is formálni. Úgy tűnik, a Dobó közössége egy olyan pedagógussal gazdagodott, aki értékeli a múlt tanulságait, és képes azokat élővé tenni a diákjai számára. Sok sikert és inspiráló pillanatokat kívánunk neki a tanári pályán!

Szekrényes Flóra Panka 11.b

Estéim hangja

Este van, s leszáll az éj,
Már a tücsök sem cipipel,
Látom, s hallom, te is félsz,
Mi probléma van? Mi az mit cipel?

Csend van, s csak hallgatsz,
Sötétben a szíved faggat...
Hol van, hova tűnt a fény?
Nyugalmat keresel, s mosolyt kér..

Csillagok vannak odafent,
De te nem vagy itt lent...
Kivel nevet, mondd mégis kivel?
Kivel, ha már nincs nap mi felkel?

Szorong, fáj, nincs szél, nincs már...
Nincs már ki szívemben haza vár...
Tartsd meg, tartsd meg zuhanó lelkem
Mondd miért? Pont ez volt mitől féltem.

Levelek borítják lágy szemeid,
Mi az mivel terhelni tudod kezeim?
Add ide, s cipelem mérföldökön át,
Nem állít meg sem eső, sem gát.

Miért kell ily csendben lennem
Miközben belülről romlik meg testem?
Miért nem láthatom a napot többé,
S kell nézmem a sötétséget örökké..?

Szólj, s nézz rám még utoljára,
Árassz nyugalmat még egyszer...
Ne menjen lelked az útjára,
Ha kell összetörök emiatt ezerszer..

Ne hagyj itt, ne adj ennél többet,
Nem kell! Csak, az hogy itt légy,
Végre szépnek láttam a Földet,
de úgy érzem , már nincs mit tégy...

Mészáros Emese Szonja 11. b

Az emberi kapcsolatok fontossága

A rohanó hétköznapokban sokszor észre sem vesszük, mennyire meghatározzák az életünket az emberi kapcsolataink. Nemcsak szebbé teszik a mindennapokat sokszor ezek adnak erőt ahhoz is, hogy átvészeljük őket.

Vannak napok, amikor egész nap emberek között vagyunk, mégis úgy érezzük, mintha senki nem látna minket igazán. Elhangzanak a megszokott kérdések: „Minden rendben?” „Hogy vagy?” és a válaszok is automatikusan érkeznek. „Persze.” „Csak fáradt vagyok.” Közben pedig sokszor épp azok a mondatok maradnak kimondatlanul, amelyekre a legnagyobb szükség lenne.

Az emberi kapcsolatok különös dolgok. Nem mindig hangosak, és nem mindig látványosak. Ritkán egyetlen nagy pillanat tart össze két embert. Sokkal inkább azok az apró mozdulatok, amelyek szinte észrevétlenül maradnak a külvilág számára. Egy üzenet napközben. Egy kérdés, amit nem udvariasságból tesznek fel. Egy pár másodperccel tovább tartó csend, amelyből a másik rögtön érti, hogy valami nincs rendben.

A mai világban könnyű elhinni, hogy mindenki megold mindent egyedül. Hogy az erő azt jelenti: nem kérünk segítséget, nem mutatjuk ki a félelmeinket, és mindig bírjuk tovább. Pedig az ember nem így működik. Mindenkinek szüksége van valakire, aki mellett nem kell szerepet játszania. Aki előtt nem kell erősnek látszani akkor is, amikor belül már elfogyott minden tartalék.

A kapcsolataink nem attól lesznek értékesek, hogy hibátlanok. Hanem attól, hogy valódiak. Attól, hogy egy vita után még mindig fontosabb a másik, mint a büszkeség. Attól, hogy vannak emberek, akik akkor sem tűnnek el, amikor nehezebb velünk lenni. Mert könnyű jelen lenni valaki életében a jó időszakok alatt. A nehéz napok mutatják meg igazán, ki marad mellettünk.

És talán épp ez az, ami egyre ritkább lett: az őszinte figyelem. Az, amikor valaki nemcsak meghallgat, hanem valóban érteni akar. Amikor nem a telefonjára néz beszélgetés közben, hanem ránk. Amikor észreveszi a csend változását is. Mert vannak emberek, akik hangosan kérnek segítséget és vannak, akik egyáltalán nem. Őket a legnehezebb észrevenni.

A család, a barátok, a párunk vagy akár egy régi ismerős jelenléte sokszor akkor válik igazán fontossá, amikor az élet váratlanul nehezebbé válik. Egy veszteség után. Egy kimerítő időszak közepén. Egy estén, amikor az ember úgy érzi, túl sok minden nehezedik rá egyszerre. Ilyenkor nem nagy megoldásokra vágyunk. Hanem arra, hogy valaki maradjon. Hogy legyen egy hang, ami megnyugtat. Egy ember, aki nem akar azonnal tanácsot adni, csak ott van.

Az emberi kapcsolatok nem luxusai az életnek. Nem plusz dolgok, amelyek nélkül ugyanúgy teljesek maradunk. Sokkal inkább kapaszkodók. Láthatatlan hálók, amelyek megtartanak bennünket akkor is, amikor mi magunk már nem vagyunk biztosak abban, hogy képesek vagyunk továbbmenni.

Talán ezért lenne fontos néha lassítani egy kicsit. Nem csak akkor keresni egymást, amikor baj van. Nem csak ünnepeken kimondani, hogy fontos a másik. Mert sok kapcsolat nem egyik napról a másikra távolodik el, hanem apránként. Elmaradt beszélgetésekből. Félretett találkozásokból. Kimondatlan mondatokból.

És lehet, hogy végül nem azokra a napokra emlékszünk majd a legerősebben, amikor minden tökéletes volt. Hanem azokra, amikor valaki mellettünk maradt akkor is, amikor épp szétestünk egy kicsit.

Amikor hirtelen nyár lesz

Van egy furcsa pillanat minden tanév végén, amikor az ember hátranéz, és hirtelen nem is érti, hova tűntek a hónapok. Ami még szeptemberben elkezdődött, mostanra emlékké szelődött. És miközben a nyár lassan átveszi a helyét a mindennapoknak, valahogy mégis minden fontosabbá válik, ami mögöttünk maradt.

Valahogy mindig gyorsabban telik az év vége felé az idő. Mintha csak most kezdtük volna el ezt a tanévet, és máris itt állunk a nyár küszöbén. Visszanézve nehéz elhinni, mennyi minden fért bele ezekbe a hónapokba mintha egyszerre lett volna hosszú és mégis ijesztően rövid.

Ami mögöttünk van, az nem csak órák, dolgozatok és megszokott hétköznapi sora. Volt benne nehézség is, veszteség, ami kicsit felrúgta az időt és csendet szorított az öreg falak és a mindennapok nyüzsgése közé. Szóvár tanár úr és Kinga néni hiánya emlékeztet arra, hogy az iskola több, mint falak és tantárgyak, sokkal inkább emberekből áll, egy közösség. És közben ott voltak azok a pillanatok is, amelyek könnyebbé tették a mindennapokat: a diáknapi felszabadultsága, a beszélgetések, amelyek néha többet adtak, mint bármelyik tanóra, az osztálykirándulások, ahol kicsit más arcát mutatta mindenki, és azok a programok, amelyek összekötöttek bennünket.

Aztán ott volt a ballagás is, ami egyszerre volt búcsú és lezárás, egy korszak csendes átadása valami újnak.

És most, mindezek után ott van a nyár ígérete. A szabadságé, a lassabb reggeleké, a hosszabb napoké, amikor nem csengő szólít, hanem a saját döntéseink visznek tovább. Egy időszak, amikor kicsit le lehet venni a terheket, és mindenki megpróbálhat feltöltődni, akár pihenéssel, akár új élményekkel.

Mögöttünk egy év áll, tele mindenféle pillanattal. Előttünk pedig egy nyár, ami talán épp azért olyan fontos, mert egy kicsit újakezdést is jelent.

Szekrényes Flóra Panka 11.b

AZ EGRI DOBÓ ISTVÁN GIMNÁZIUM HIVATALOS DIÁKLAPJA:

Van Életünk

Eljött a nyár. Kapcsoljatok ki, töltdjete fel, és gyűjtsetek új élményeket! Igazán jó nyarat kíván a VAN ÉLETÜNK szerkesztősége:

Juhász Andrea (tanárszerkesztő)
Szekrényes Flóra Panka 11.b
Mészáros Emese Szonja 11.b
Lénárt Liliána 11.a
(Tölgyesi Kristóf volt dobós diák)
